

فعالان معدنی در انتظار بورس سنگ آهن

۰۳

سایر اخبار

بخش خصوصی رغبتی به خرید طرح های نیمه تمام ندارد

۰۴

دولت نباید خود را شریک بخش خصوصی بداند

۰۴

نامه وزارت صنعت به معادن برای عرضه و کشف قیمت سنگ آهن در بورس کالا

۰۸

بیانیه کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران در مخالفت با الزام پرداخت یک درصد از فروش به خزانه

۰۸

۱۶ اخبار بین الملل

آینده روشن برای معادن دنیا

۱۷ اخبار اقتصادی

بدو مثلث چالش ساز در اقتصاد

۱۹ یادداشت

شکاف در تئوری و عمل

۲۰ مقالات مدیریتی

آیا رها کردن شغل تصمیم صحیحی برای شماست؟

۳۰ اخبار انجمن

فعالان معدنی در انتظار بورس سنگ آهن

بخش خصوصی رغبتی به خرید طرح های نیمه تمام ندارد

دولت نباید خود را شریک بخش خصوصی بداند

پایان قیمت گذاری دستوری سنگ آهن/ فولادیهای خواستار شفافیت

گذری بر ۵ سال عملکرد انجمن سنگ آهن ایران

۴۰ اخبار صنعت و معدن

نامه وزارت صنعت به معادن برای عرضه و کشف قیمت سنگ آهن در بورس کالا

بیانیه کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران در مخالفت با الزام

پرداخت یک درصد از فروش به خزانه

شکوفایی صادرات معدنی

۱۱ گزارش های خبری

قرارداد اپراتورهای بنادر بازنگری شود

منوی معدنی ایران و ۱۲ کشور اروپایی

سرقت از معادن انگشت شمار است

اخبار انجمن

دنیای اقتصاد /

۹۶/۱۲/۱۲

فعالان معدنی در انتظار بورس سنگ آهن

فعالیت قوی بورس سنگ آهن در آینده، موجب کاهش چشمگیر واسطه‌گری در حوزه خرید و فروش سنگ آهن خواهد شد. به گزارش باشگاه خبرنگاران جوان، بسیاری از تولیدکنندگان سنگ آهن کشور از عقب افتادن بدهی‌های خود و وصول نشدن آنها توسط کارخانه‌های فولاد شکایت دارند و در این جهت انجمن سنگ آهن ایران و مسوولان معدنی کشور به فکر فعال‌سازی بورس سنگ آهن در کشور افتاده‌اند تا شاید به این واسطه بتوانند برخی از مشکلات موجود در حوزه سنگ آهن را حل کرده و همچنین دست واسطه‌ها را تا حد امکان از این بازار پرسود کوتاه کنند.

مطرح می‌شود، تامین مواد اولیه بازار داخلی است، چراکه این نظر وجود دارد که با وجود ایجاد ظرفیت‌های داخلی برای فرآوری سنگ آهن و راه‌اندازی واحدهای جدید که ظرفیت تولید کنسانتره را به ۱۹ میلیون تن و گندله را به ۱۷/۵ میلیون تن رسانده است، دیگر لزومی برای صادرات سنگ آهن وجود ندارد.

هادی گلزار عضو انجمن سنگ آهن ایران در این باره گفته است وجود دلالت در کل دنیا در بازارها برچیده شده است و در کشور ما نیز این قشر بیشتر در قسمت‌های دولتی ورود کرده اند؛ زیرا در حوزه‌های دولتی هم پول خوبی وجود دارد و هم می‌توانند شرایط شرکت‌های دولتی را تامین کنند. وی افزود: روند روبه رشد بازار سنگ آهن ایران و ورود این حوزه در بورس، باعث بهبود فعالیت اقتصادی این بازار معدنی کشور شده و در آینده دست دلالت را به‌طور کامل از منافع سنگ آهن کشور کوتاه خواهد کرد. گلزار گفت: در گذشته نقش دلالت بسیار پر رنگ بود، زیرا با سرمایه بالا و ریسک پایین می‌توانستند به راحتی بازار را در دست بگیرند.

عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران افزود: دلالت به‌طور معمول به معادن ضعیف حمله می‌کردند و معادنی که بدهکاران زیادی داشتند را خریداری می‌کردند. وی اضافه کرد: انجمن سنگ آهن ایران در جهت رفع این مشکل و کوتاه کردن دست دلالت از معادن کوچک، اقدام به تشکیل کارگروه حمایت از معادن کوچک کرد. گلزار ادامه داد: انجمن حمایت از معادن کوچک وظیفه دارد تا کارخانه‌های بزرگ را با معادن کوچک آشنا کرده تا هم معادن کوچک بتوانند محصولات خود را بدون واسطه به این کارخانه‌ها بفروشند و هم از طرف دیگر کارخانه‌های بزرگ با مشکل تامین مواد اولیه مواجه نشوند.

وی یادآور شد: اکنون کارخانه‌هایی همچون چادرملو، سنگان و سنگ آهن سپاهان در حال خریداری محصولات معادن کوچک هستند و از آنجایی که این کارخانه‌ها در سال‌های گذشته اقدام به راه‌اندازی واحدهای کنسانتره‌سازی و گندله‌سازی کردند، همیشه

با مشکل تامین مواد اولیه روبه‌رو بوده‌اند. عزیز اکبریان، مدیر انجمن سنگ آهن ایران نیز در این رابطه اظهار کرد: خوشبختانه در سال‌های اخیر توانستیم معضل بزرگی به نام دلالت سنگ آهن را از بین ببریم. وی با اشاره به دلایل حضور دلالت در بازار سنگ آهن افزود: در سال‌های گذشته به دلیل افزایش تعداد فروشندگان و خریداران سنگ آهن و توسعه صادرات این محصول، تعداد دلالت افزایش یافت اما اکنون با محدود شدن صادرات، تعداد این شرکت‌ها کاهش یافته است.

رئیس انجمن سنگ آهن ایران گفت: در سال‌های گذشته تعداد تولیدکنندگان سنگ آهن چه کوچک، چه بزرگ و چه متوسط زیاد بود و از طرف دیگر صادرات نیز حدود ۵۰ درصد از کل تولید را تشکیل می‌داد و به دلیل همین تنوع زیاد، بازار دلالت رونق گرفت. وی ادامه داد: زمانی که برخی از معدن‌داران به دنبال ساخت کارخانه‌های کنسانتره و گندله‌سازی رفتند، میزان فعالیت و سرمایه‌گذاری در برخی معادن رو به افزایش گذاشت و همین امر باعث شد که حجم صادرات سنگ آهن دانه‌بندی کاهش پیدا کرده و در عوض صادرات گندله و کنسانتره بیشتر شده و بازار داخلی ارتقا یافت.

اکبریان اذعان کرد: از آنجا که شرکت‌های بزرگ توانستند گندله و کنسانتره را صادر کنند، در نتیجه دست بسیاری از واسطه‌گران و دلالت‌ها کوچک از این بازار کوتاه شد. با وجود ادعای اعضای هیات مدیره انجمن سنگ آهن مبنی بر از بین رفتن دلالت‌ها در این بازار، هنوز شاهد اعتراض برخی از تولیدکننده‌های سنگ آهن از وجود افرادی هستیم که مبادرت به واسطه‌گری و انحصار طلبی در این بازار کرده و موجب می‌شوند؛ سود واقعی فروش سنگ آهن به جیب تولیدکننده واقعی آن نرود. به نظر می‌رسد وزارت صنعت، معدن و تجارت باید در راستای کاهش واسطه‌گری در بازار سنگ آهن کشور، تدابیر نظارتی دقیق‌تری را در نظر بگیرد و به‌طور حتم فعالیت قوی بورس سنگ آهن در آینده موجب کاهش چشمگیر واسطه‌گری در این حوزه خواهد شد.

موضوع تعرفه‌گذاری روی صادرات سنگ آهن نیز مشکل دیگری است که در این حوزه وجود دارد. موضوع تعرفه‌گذاری فقط بحث تولید را تحت‌الشعاع قرار نمی‌دهد، بلکه می‌تواند با ارسال علامت‌های منفی بحث سرمایه‌گذاری در معادن و صنایع معدنی را نیز تحت‌تاثیر منفی قرار دهد. موضوعی که درباره وضع تعرفه صادراتی برای سنگ آهن از طرف وزارت صنعت، معدن و تجارت

اخبار انجمن

خبرگزاری صدا و سیما /
۹۶/۱۲/۰۹

قدیر قیافه، عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران: بخش خصوصی رغبتی به خرید طرح‌های نیمه تمام ندارد

عضو هیئت نمایندگان اتاق ایران گفت: در حال حاضر بخش خصوصی به سبب جذاب نبودن طرح‌های نیمه تمام در حوزه‌های مختلف تمایل چندانی برای ورود به این عرصه ندارد.

به گزارش خبرنگار خبرگزاری صداوسیما، قدیر قیافه با اشاره به خبری مبنی بر فعال سازی ۳۲ هزار میلیارد تومان پروژه جدید و نیمه تمام در دولت قبل افزود: ارزش سنجی پروژه‌های نیمه تمام از طرف سازمان‌های دولتی انجام می‌شود ولی اینکه بخش خصوصی برای ورود به پروژه‌های مورد نظر رغبت پیدا کند به دو دلیل عمده یعنی بحث تامین مالی و نقدینگی و مقوله قیمت گذاری برخی از طرح‌ها بعید به نظر می‌رسد.

وی اضافه کرد: اگر این پروژه‌ها با قیمت‌های کارشناسی و منطقی به بخش خصوصی از طریق خصوصی سازی واگذار شود و همینطور از توجیه پذیری لازم برخوردار باشد بطور قطع و یقین فعالان بخش خصوصی آمادگی ورود به این حوزه را دارند.

عضو هیئت نمایندگان اتاق ایران گفت: در سفرهای استانی دولت نهم، تعدادی پروژه در حوزه معدن و صنایع معدنی بالادست هشت طرح فولادی استانی در سطح کشور مصوب شد که همان زمان، بخش خصوصی در حوزه معدن و صنایع معدنی با ایجاد هشت طرح فولادی در استان‌ها به دلایل مختلف از جمله پیش بینی طرح‌های فولادی در مقیاس بسیار کوچک و جانمایی غیر کارشناسی مخالف بود.

قیافه با بیان اینکه هم اکنون واحدهای فولادی با ظرفیت بیش از پنج میلیون تن در سطح کشورهای دنیا احداث می‌شود گفت: طرح‌های فولادی با ظرفیت ۸۰۰ هزار تا یک میلیون تن در دنیای امروز دیگر جزو طرح‌های توجیه پذیر اقتصادی محسوب نمی‌شوند.

عضو هیئت نمایندگان اتاق ایران به بحث جانمایی هشت طرح فولادی مصوب دولت نهم نیز اشاره کرد و افزود: مکان اجرای این طرح‌ها بر اساس لابی‌گری مسئولان وقت از قبیل نمایندگان مجلس، استانداران و غیره انجام شده بود.

وی اضافه کرد: در جانمایی این طرح‌ها ضمن نداشتن پشتوانه مطالعات آمایش سرزمینی به هیچ عنوان به بحث استعدادها و شرایط جغرافیایی، نیروی انسانی، فنی، لجستیکی، نزدیکی به منابع تامین مواد اولیه و بازارهای فروش توجه نشده بود.

چیلان /
۹۶/۱۲/۱۶

دولت نباید خود را شریک بخش خصوصی بداند

انتقاد بخش خصوصی این است که هر آنچه به بخش خصوصی واگذار شد و دولت دخالتی، چه مثبت چه منفی در آن نداشت، اتفاقاً آن بخش مسیر عرضه و تقاضای خود را پیدا کرد و سرمایه گذاری بلند مدت در آن بخش بسیار موفق بود.

نشریه چیلان در راستای نقش اطلاع رسانی تخصصی، گفت و گویی را با خانم فرزانه معصومی، نایب رئیس هیئت مدیره گروه معادن امیرسنگان پارسین صورت داده است. معصومی در این مصاحبه، علاوه بر معرفی واحد خود به این نکته تأکید کرد که محدودیت و دخالت در هر حلقه زنجیره فولاد باعث کاهش سرمایه گذاری در آن بخش می‌شود.

جایگاه سنگ آهن در تحقق اهداف چشم انداز فولاد از نظر شما چیست؟
ادامه مطلب در صفحه بعد

بیشترین درخواست تولید کنندگان مواد معدنی در کشور از همه دولتمردان، ثبات در تصمیم گیری و کارشناسی تصمیمات ماخوذه است. سرمایه گذاری در تولید معادن یک امر کوتاه مدت نیست که دست خوش سعی و خطا شود یا بهتر بگویم سرمایه گذار لابراتوار جهت عکس العمل به دستور العمل های خلق الساعه نیست. برای بهبود بخشیدن در فضای کسب و کار و ایجاد انگیزه در سرمایه گذاری در تولید مواد معدنی، دولت می بایست مزیت های لازم جهت حضور آنها در این بخش را فراهم نموده و امتیازات خاص برای آن ها در نظر بگیرد. این نکته حائز اهمیت است که محدودیت و دخالت در هر حلقه زنجیره فولاد باعث کاهش سرمایه گذاری در آن بخش می شود.

انتقاد بخش خصوصی این است که هر آنچه به بخش خصوصی واگذار شد و دولت دخالتی، چه مثبت چه منفی در آن نداشت، اتفاقاً آن بخش مسیر عرضه و تقاضای خود را پیدا کرد و سرمایه گذاری بلند مدت در آن بخش بسیار موفق بود.

سالیان سال است دولت های مختلفی که در کشور امور اجرایی را در دست می گیرند، به اولین چیزی که فکر می کنند ایجاد درآمد از محل واسطه گری و گرفتن عوارض از بخش های خصوصی فعال می باشند. هر جا که یک بخش به صورت خودجوش موفق بود و توانست قدم های مثبتی برای ایجاد اشتغال در کشور بردارد و سودآور شود دولت ها در آن زمان خود را به عنوان یک شریک تجاری کوتاه مدت معرفی می نمایند و بزرگترین آسیب به لحاظ سرمایه گذاری بلند مدت به آن بخش وارد می شود.

تعریف عوارض بر روی صادرات سنگ آهن تا چه میزان به صنعت سنگ آهن کشور اثرگذار بوده است؟
بخش خصوصی با کارشناسی های متعدد که در تمام بخش های تولید سنگ آهن و کنسانتره و گندله تجربه کرده است به صراحت می گوید:
ادامه مطلب در صفحه بعد

اگر ما به این باور اعتقاد داشته باشیم که به همه اهداف چشم انداز دستیابی پیدا کنیم بنابراین مهمترین کار ایجاد جاذبه و مزیت در بخش سرمایه گذاری در تولید و اکتشافات معادن سنگ آهن می باشد که البته این همت در تمامی ارکان دولتی دیده نمی شود.

۴- نداشتن زیر ساخت لازم در تمامی طول زنجیره فولاد از جمله کمبود آب، شبکه برق و لجستیک متناسب با تولید در چشم انداز.

۵- مهمتر از همه اینکه در آخر با ۵۵ میلیون تن تولید فولاد می خواهیم چه کنیم؟

بازار مصرف را یکی از بزرگترین چالش های سند چشم انداز می دانید؟

شاید همه موارد فوق در مقایسه با مورد آخر (شماره ۵) کم اهمیت به نظر می رسد. دلیل این امام اگرها این سوال است که آیا مازاد نیاز ۵۵ میلیون تن فولاد را می خواهیم صادر کنیم؟ یا بهتر بگویم آیا می توانیم در بازار صادرات جهانی رقیب بزرگترین کشور تولیدکننده فولاد جهان یعنی چین باشیم؟

یا اینکه باید به این فکر کنیم در چند سال آینده کشور ما دست به یک کار خارق العاده می زند و می تواند ۵۵ میلیون تن را در داخل مصرف کند. متأسفانه این همان مشکل اساسی است که برای مصرف ۵۵ میلیون تن فولاد کشور وجود دارد و راه بسیار زیادی در پیش است. با این وجود در صورتی که برنامه ریزی ساختاری در بخش عمرانی کشور انجام پذیرد می توان امیدوار بود که سرنوشت زنجیره فولاد هم مثل صنعت خودرو و صنعت سیمان در کشور نشود.

درخواستی که بخش خصوصی به ویژه معدن داران از دولت دارند، چیست؟

ما در مورد اولین حلقه زنجیره تولید فولاد یعنی سنگ آهن صحبت می کنیم. این تعریف نشان از اهمیت سنگ آهن و معادن مربوط به آن دارد، شاید بهتر باشد از مشکلات نگوییم و در مورد مزیت کشور در بخش معادن سنگ آهن صحبت شود. ذخایر معدنی طبیعی کشور بعد از کشف، جزو ثروت های کشور محسوب می گردند که البته با توجه به مدل اقتصادی کشور ما، شاید کم اهمیت ترین حلقه زنجیره همین سنگ آهن و اکتشافات مربوط به آن می باشد.

معادن سنگ آهن کشور براساس یک اتفاق ساده و بر اثر افزایش تقاضا در بازارهای جهانی بدون وابستگی به کمک های دولتی و با همت بخش خصوصی توانست چراغ راهی برای بلند پروازی ها در بخش فولاد کشور گردد که بر اساس این همت در بخش خصوصی کشور و با در نظر گرفتن این مزیت طبیعی، افق ۱۴۰۴ طراحی شد.

آسیب شناسی شما از این وضعیت چیست؟

از دیدگاه بنده افق ۱۴۰۴ در صنعت فولاد کمی دور از ذهن و دست نیافتنی است و دلایل آن به شرح ذیل می باشد:

۱- عدم هماهنگی در اعطای مجوزهای ساخت کارخانجات مربوط به تک تک حلقه ها و زنجیره ها، اولین آسیب شناسی در این صنعت می باشد که تاکنون پالایش نگر دیده و این ناهماهنگی در مراحل کارخانجات به بهره برداری می رسند مشهود گردیده است .

۲- ایجاد واحدهای صنعتی مربوطه در نقاطی که به لحاظ جغرافیایی و دستیابی به زیر ساخت های لازم متناسب با احداث این کارخانجات نیست.

۳- نداشتن اراده واحد در اکتشافات و تولید معادن سنگ آهن که در خور تولید ۱۶۰ میلیون تن سنگ آهن در افق ۱۴۰۴ باشد.

اخبار انجمن

از این آیین نامه به عرضه محصولات در رینگ داخلی بورس کالا تاکید شده تا در صورتی که پس از سه بار عرضه محصول در رینگ داخلی بورس برای کالا مشتری وجود نداشت، مجوز صادرات آن صادر شود.

قیافه در بیان مزایای عرضه سنگ آهن در بورس کالا اظهار کرد: اولین اتفاق مثبتی که در عرضه محصولات سنگ آهنی و سایر محصولات زنجیره ارزش تولید در بورس کالا وجود دارد، کشف قیمت واقعی و منصفانه است. همچنین با توجه به سازوکارهای موجود در بورس کالا مکانیسم تسویه معاملات برای فروش های انجام شده در رینگ داخلی و صادراتی بورس کالا، عرضه کنندگان می توانند در سریع ترین زمان ممکن وجه ناشی از ارزش کالای فروخته شده خود را دریافت کنند؛ و ناچار به تحمل ماه ها و حتی بیش از یکسال زمان نخواهند شد تا بتوانند مطالبات خود را دریافت کنند که در گذشته از همین منظر متحمل خسارت های مالی فراوانی شده اند.

این مقام مسئول تصریح کرد: طبق توافقات به عمل آمده با بورس کالا مقرر شد تا کسری از قیمت های جهانی منهای هزینه های مترتب بر صادرات محصول برای قیمت پایه سنگ آهن جهت عرضه در رینگ داخلی تعیین شود که تحقق این امر در شفافیت قیمت ها بسیار تاثیرگذار خواهد بود.

به گفته وی، تحقق این امر به تامین مالی فروشندگان سنگ آهن که خود تولیدکننده هستند، کمک کرده و برای تامین مالی ادامه و تکمیل پروژه های آنها بسیار موثر خواهد بود. چرا که اگر تولیدکننده نتواند پول خود را از مشتریانش دریافت کند ناچار به دریافت تسهیلات از بانک ها با نرخ سودهای قابل توجه می شود و دریافت تسهیلات ارزی نیز نرخ هزینه سرمایه گذاری را برای صنایع و تولیدکنندگان بالا می برد.

ادامه مطلب در صفحه بعد

به گزارش می متالز، قدیر قیافه گفت: کشف قیمت منصفانه و خروج از شرایط یک طرفه ای که بر اساس آن قیمت پایه محصول نیم ساخته، ملاک نرخ گذاری دستوری بود تا از این پس روند قیمت ها برگرفته از نرخ های جهانی تعیین شود؛ زیرا در برنامه های توسعه ای کشور نیز تحقق این امر دنبال می شود که در اقتصاد، قیمت ها واقعی شده و با نزدیک تر شدن به قیمت های جهانی بتوان در صحنه بین المللی حضور پیدا کرده و رقابت نماییم.

عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن افزود: طی سال های گذشته جلسات متعددی برای فعالان حوزه سنگ آهن برگزار شد تا فعالان این بخش با کارکردهای بورس کالا در کشف واقعی قیمت و عرضه عادلانه سنگ آهن در بستر بورس کالا و در رینگ داخلی و صادراتی آشنا شوند. چرا که انجمن به عرضه همه محصولات زنجیره ارزش فولاد در بورس کالا به عنوان راه حل پیشرو در حوزه های مختلف اعتقاد دارد.

وی تصریح کرد: همچنین بمنظور اجرای آیین نامه اجرایی ماده ۳۷ قانون رفع موانع تولید رقابت پذیر، اجرائی شدن آن توسط انجمن بصورت مجدانه پیگیری شد و در همین رابطه، در بندی

عوارض بر صادرات سنگ آهن و کنسانتره و گندله عوارض بر تولید است و عوارض بر تولید بالا بردن قیمت تمام شده تولید سنگ آهن را به همراه دارد و متخصصین این امر می دانند که بالا رفتن هزینه باعث کاهش ذخیره در معادن می شوند. هر چه که این قیمت تمام شده بالا برود، عیار حد بازآوری ماده معدنی بالاتر رفته و عیار حد پائین متاسفانه جهت تولید مقرون به صرفه نخواهد بود، بنابراین درصد قابل توجهی سنگ آهن استخراج نخواهد شد و از گردونه اکتشافات خارج خواهد شد. بنابراین برای گرفتن مبالغی جزئی و کوتاه مدت در یک تفکر غلط سنتی منابع کشور را هدر ندهیم.

گفتنی است، شرکت امیر سنگان پارسیان در منطقه سنگان واقع شده و با تولید بیش از ۵۰۰ هزار تن سنگ آهن جزء معادن پلاسری کشور به شمار می آید. در حال حاضر بیش از ۵۰ درصد از تولید شرکت به کارخانجات داخلی فروخته می شود و مابقی راهی بازارهای صادراتی می گردد. این شرکت احداث واحد کنسانتره خود را در دو فاز ۵۰۰ هزار تنی آغاز نموده که نهایتا بالغ بر یک میلیون تن کنسانتره تولید خواهد کرد.

می متالز /
۹۶/۱۲/۱۲

قدیر قیافه، عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران:
پایان قیمت گذاری دستوری سنگ آهن / فولادی های خواستار شفافیت

عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن از پایان قیمت گذاری دستوری سنگ آهن خبر داد و گفت: فولادی ها خواستار افزایش شفافیت هستند.

اخبار انجمن

بطوریکه حضور همزمان خانم فرزانه معصومی فعال اقتصادی و کار افرین نمونه و علی صفریان و دو عضو قبلی هیئت مدیره در دوره جدید می تواند دور نمای مطلوبی را ترسیم کند. شعار هیئت مدیره جدید انجمن سنگ آهن کار و تعامل است.

پنجمین همایش سنگ آهن ایران (۱۸ اردیبهشت ماه ۱۳۹۷) برای آگاهی از شرایط ثبت نام و اسپانسر به وب سایت انجمن مراجعه فرمایید:

<http://www.iropex.com/Events.aspx>

همانطور که می دانید در ابتدای تاسیس انجمن سنگ آهن نیازمند صرف زمان بیش تری نسبت به هر دوره بودیم.

در این جا باید تشکر ویژه ای از هیئت مدیره دور اول انجمن سنگ آهن بخصوص خانم سلطانی و آقای حبیبی داشته باشم که انصافا در ایجاد ساختار این تشکل نوپا نقش کلیدی داشتند.

دوره دوم انجمن دوره تحکیم مواضع و پایداری بود در این دوره با مدیریت موفق آقای قیافه توانستیم دستاوردهای بزرگی کسب کنیم

کار تیمی و گروهی از شاخصه های اصلی دوره دوم انجمن سنگ آهن ایران بود.

به اعتقاد بنده در دوره دوم دکتر بهرام شکوری بعنوان رییس کمیسیون معدن و صنایع معدنی اتاق ایران نقش اساسی داشت و دکتر کیوان جعفری طهرانی دوست دانشمند و عالم بعنوان عضو هیئت مدیره انجمن و رییس امور بین الملل توانست بخش معدن بخصوص سنگ آهن ایران را به جامعه بین المللی معرفی کند.

دوره سوم هیئت مدیره انجمن سنگ آهن با دوره ای متفاوت همراه شده است بطوری ساختار اصلی هیئت مدیره این تشکل معدنی را شرکت های بزرگ و معتبر تشکیل می دهند

وی پذیرش گندله و کنسانتره سنگ آهن را اتفاقی مبارک برای این حوزه دانست و گفت: امیدواریم سایر تولید کنندگان و دیگر حلقه های ارزش تولید فولاد هم محصولات خود را در بورس عرضه کنند تا اقتصاد از قیمت گذاری دستوری و دولتی که مبتنی بر الگویی نامناسب است، فاصله بگیریم و به سمت ایجاد بازارهای رقابتی و شفاف حرکت کنیم.

این عضو هیات مدیره انجمن سنگ آهن با بیان اینکه تولید کنندگان صنایع بالادستی و پایین دستی زنجیره فولاد خواستار ایجاد شفافیت و توسعه رقابت پذیری عادلانه هستند، در بیان عکس العمل های احتمالی در خصوص عرضه سنگ آهن در بورس کالا گفت: در آغاز ورود سنگ آهن به بورس کالا، این احتمال وجود دارد که با مقاومت هایی نیز همراه باشد؛ ولی نکته حائز اهمیت این است که وقتی ویژگی های عرضه یک کالا در بورس برای فعالان آن حوزه روشن شود، همگی از این اقدام استقبال می کنند.

قیافه تاکید کرد: برای رسیدن به اثرات مثبت ناشی از عرضه محصولات در بورس کالا باید فعالان حوزه تولید فولاد از ابتدا تا انتهای زنجیره جهت توسعه فعالیت ها و همینطور صنایع تحت امر خود به بورس کمک کنند تا همگی از نتایج آن منتفع شوند.

معدن ۲۴

۹۶/۱۲/۱۲

مهرداد اکبریان، رئیس هیات مدیره انجمن سنگ آهن ایران:

گذری بر ۵ سال عملکرد انجمن سنگ آهن ایران

تاریخچه انجمن سنگ آهن ایران را می توان در سه دوره تقسیم بندی کرد. در دوره اول بیشتر به موضوع ایجاد زیر ساخت ها پرداختیم

نامه وزارت صنعت به معادن برای عرضه و کشف قیمت سنگ آهن در بورس کالا

جعفر سرقینی در برنامه «روی خط بازار» شبکه رادیویی اقتصاد به لزوم عرضه سنگ آهن در بورس کالا اشاره کرد و گفت: ما در وزارت صنعت، معدن و تجارت به عرضه و کشف قیمت سنگ آهن در بورس کالا، خوشامد می‌گوییم و طی نامه‌ای به معادن نیز حمایت خود را نسبت به این اتفاق اعلام کرده‌ایم.

معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت ضمن تاکید بر کشف قیمت محصولات معدنی در بورس کالا بر پایه نرخ‌های جهانی افزود: استفاده از سازوکار بورس برای کشف قیمت واقعی سنگ آهن برای معادن یک اقدام میمون و مبارک خواهد بود.

وی همچنین از صادرات ۱۶ میلیون تنی کنسانتره سنگ آهن طی ۱۰ ماهه سال جاری خبر داد و گفت: ارزش این میزان صادرات ۹۰۰ میلیون دلار بوده که از حیث ارزشی ۴۴ درصد نسبت به صادرات ۱۰ ماهه سال گذشته رشد نشان می‌دهد. وی همچنین اظهار کرد: ارزش صادرات کنسانتره سنگ آهن در مدت مشابه سال گذشته ۶۰۰ میلیون دلار بوده است. معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت: صادرات کنسانتره سنگ آهن امسال به لحاظ وزنی ۲۰۰ هزار تن کمتر از ۱۰ ماهه سال قبل بوده ولی به لحاظ ارزشی یک و نیم برابر نسبت به مدت مشابه بیشتر بوده است. سرقینی تصریح کرد: نظارت دولت بر قیمت‌گذاری محصولات تنها سه معدن نیمه دولتی متعلق به سازمان‌ها و نهادهای دولتی است. وی اضافه کرد: در حال حاضر قیمت این محصولات بر اساس درصدی از شمش فولاد تعیین می‌شود.

پایگاه خبری اتاق ایران /

۹۶/۱۲/۱۴

بیانیه کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران در مخالفت با الزام پرداخت یک درصد از فروش به خزانه

کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران با انتشار بیانیه‌ای با الحاق یک بند به تبصره ۷ لایحه بودجه در مجلس مبنی بر الزام معادن به پرداخت یک درصد از فروش معادن به خزانه دولت مخالفت کرد.

کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران با انتشار بیانیه‌ای با الحاق یک بند به تبصره ۷ لایحه بودجه در جلسه بررسی لایحه بودجه مورخ ۱۶، ۱۱، ۹۶ در مجلس مبنی بر الزام معادن به پرداخت یک درصد از فروش معادن به خزانه دولت مخالفت کرد.

کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران این اقدام را موجب ایجاد بار اضافه بر اقتصاد معدن، مغایر با قانون معادن و موجب از دست رفتن بخشی از تولید و اشتغال کشور دانسته است.

متن کامل این بیانیه به این شرح است:

بیانیه کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران پیرامون الزام فعالان معدنی به پرداخت یک درصد از فروش به خزانه دولت

امروزه اهمیت بخش معدن و صنایع معدنی در اقتصاد کشور بر کسی پوشیده نیست. همگان مستحضرند که فعالان سخت کوش جامعه معدنی کشور با تولید حلقه اول زنجیره ارزش اقتصادی در سخت‌ترین شرایط کاری، فشار شغلی و در دورافتاده‌ترین مناطق کشور، امکان چرخش چرخ اقتصاد کشور، تولید، اشتغال، ارزش آفرینی و توسعه را فراهم می‌سازند.

با وجود تمامی کاستی‌ها (در دسترس نبودن ماشین‌آلات مدرن، نبود زیرساخت‌های حمل و نقل و انرژی، معارضات محلی، تورم، تعدد قوانین و نبود تضمین عدم تغییر مقررات و ...) برای سرمایه گذاری در حوزه معدن که نیازمند مطالعات پرهزینه و زمان‌بر زمین‌شناسی، اکتشاف، مهندسی و بهره‌برداری است، این بخش همواره سهم خود در تولید و اشتغال پایدار را که از ملزومات اجرای اقتصاد مقاومتی است به خوبی ایفا کرده است.

با این حال آنچه که سد راه توسعه معدن و صنایع معدنیست، نه دشواری‌های ذاتی این کسب و کار، که بی‌مهری تصمیم‌گیران و تصمیم‌سازان این حوزه در تدوین مقررات معدنی است.

ادامه مطلب در صفحه بعد

معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت عنوان کرد: وزارتخانه مزبور تاکنون در زمینه قیمت‌گذاری سنگ آهن به خصوص در بخش خصوصی دخالتی نداشته و تنها در زمینه قیمت‌گذاری سه معدن نیمه دولتی یا به عبارتی وابسته به دولت نقش داشته است. به گفته سرقینی، تاکنون قیمت محصولات معدنی براساس درصدی از شمش فولاد اهواز تعیین می‌شد که ما نیز تمایل به کشف واقعی قیمت محصولات معدنی در بستر عرضه و تقاضا در بورس کالا داریم. معاون امور معادن و صنایع

روزنامه صمت /
۹۶/۱۲/۱۳

شکوفایی صادرات معدنی

صنایع فلزی بخش معدن به ویژه فولاد، نقش مهمی در توسعه اقتصادی کشور و دستیابی به اهداف چشم‌انداز ایفا می‌کند اما در این میان مشکلاتی وجود دارد که باید با کمک دولت و بخش خصوصی حل شود.

در این زمینه صمت با میکائیل عظیمی، مدیر پیشین دفتر صنایع معدنی فلزی وزارت صنعت، معدن و تجارت گفت‌وگویی انجام داده که در ادامه می‌خوانید:

فعالیت ذوب‌آهن را چطور ارزیابی می‌کنید و چه اقداماتی باید برای حل مشکلات این واحد فولادی انجام شود؟
برای حل مشکلات ذوب‌آهن جلسه‌های مختلفی را در ستاد تسهیل و رفع موانع تولید برگزار کردیم که خوشبختانه مصوبه‌ها و تسهیلات خوبی برای این شرکت در نظر گرفته شد. با افزایش صادرات شرکت ذوب‌آهن و بازارهای جدیدی که به عنوان هدف صادراتی در نظر گرفته شده است، ادامه مطلب در صفحه بعد

توسعه یافته و پیش می‌رود که مجلس محترم شورای اسلامی سابقاً در ماده ۱۴ قانون معادن وصول حقوق دولتی را پیش بینی نموده و کلیه بهره برداران معادن نسبت به پرداخت حقوق دولتی بصورت سالیانه (علاوه بر پرداخت مالیات و سایر هزینه‌ها نسبت به سایر رشنه های شغلی بنگاههای تولیدی کشور) اقدام می‌نمایند.

مفاد ماده ۲۹ قانون معادن بصراحت بر لغو کلیه مقرراتی که موجب تحمیل هرگونه هزینه‌های غیر مرتبط و سربار بر معادن و برهم زدن ثبات محاسبات اقتصادی بهره برداران معادن را فراهم نماید تاکید نموده است حال آنکه تحمیل اینگونه هزینه‌ها نه تنها موجب از بین رفتن مزیت‌های اقتصادی بخش معدن گردیده و موجبات تغییر در نرخ بازدهی داخلی پروژه‌ها و تعطیلی بسیاری از واحدهای فعلی و عدم سرمایه‌گذاری در واحدهای جدید خواهد گردید بلکه کاهش تولید مواد معدنی، کاهش اشتغال این حوزه و تهدید اشتغال غیر مستقیم حاصل از آن بوده و نهایتاً موجب کاهش درآمد بلند مدت دولت را نیز فراهم خواهد آورد.

خبرهای واصله از خبرگزاری مجلس محترم شورای اسلامی بر تصویب واریز مبالغ موضوع مصوبه به ردیف درآمد یاد شده به ردیف طبقه بندی شماره ۱۵۰۴۳ جدول شماره ۵ قانون بودجه اشاره داشته است حال آنکه ردیف طبقه بندی با شماره مذکور در لایحه پیشنهادی وجود ندارد و تعریف و مبنای قانونی ۱٪ یاد شده مشخص و تعیین نگردیده است.

بر این اساس کمیسیون معادن و صنایع معدنی اتاق ایران در راستای وظیفه ذاتی خود مخالفت خود را با این بند که زبان جامعه معدنی، شاخص‌های اشتغال، سلیقه گرائی در تحمیل هزینه‌های غیر مرتبط توسط مراجع دولتی و کاهش درآمدهای دولت را در پی خواهد داشت اعلام و مسئولان مرتبط را به آینده نگری و تجدید نظر در این بند دعوت می‌نماید.

فعالان معدنی نه تنها با ثبات قوانین که لازمه اساسی و زیربنای سرمایه‌گذار است روبرو نیستند، بلکه هر روز شاهد ایجاد باری اقتصادی و هزینه‌های مضاعف بر پیکره کسب و کار خود می‌باشند. عدم شناخت و تخصص برخی از تصمیم گیران با اقتصاد معدن و عدم تمایل به استماع نقطه نظرات انجمن‌ها و تشکلهای معدنی بعنوان ذینفعان مستقیم تصمیمات متخذه موجب شده فعالان معدنی هر روز مانعی جدید در کسب و کار خود روبرو شوند.

در تازه‌ترین مورد، درج یک بند الحاقی ذیل تبصره ۷ قانون بودجه ۹۷ در مجلس شورای اسلامی مبنی بر الزام دولت در اخذ یک درصد از فروش معادن و صنایع معدنی و واریز آن به خزانه جامعه معدنی را با مشکلی تازه روبرو ساخته است که لازم است موارد ذیل دراینخصوص مد نظر قرار گیرد:

بنظر می‌رسد بر خلاف تأکیدات مقام معظم رهبری، مرجع محترم قانونگذاری نه تنها به نقطه نظرات بنگاهها و فعالان اقتصادی کشور توجهی ننموده بلکه در این ارتباط حتی به استماع و بررسی نقطه نظرات و پیشنهادات کارشناسی دولت محترم نیز نیاز نداشته است.

وفق آمارهای اعلام شده از سوی وزارت صنعت، معدن و تجارت و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران طی شش ماهه اول سال جاری حدود ۴۵٪ معادن کشور غیر فعال می‌باشند و معادن فعال کشور نیز با حداقل استخراج ممکن در حال فعالیت می‌باشند (حدود ۳۰٪ ظرفیت تولید) که مویب عدم تطبیق درآمد و هزینه و عدم وجود جریان نقدینگی مناسب در جملگی معادن یاد شده می‌باشد و عدم توجه کافی به این مهم که یک درصد از فروش گاهها با ارقام قابل توجهی از سود حاصله (گاهها تا ۳۰ درصد از سود یا بیشتر) روبروست موجبات تعطیلی معادن فعال و افزایش رکود حاکم بر فعالیتهای اقتصادی کشور خواهد گردید.

وصول درآمدهای دولت از بهره برداران معادن درحالی روز بروز

مشکلات این شرکت در حال حل شدن است. همچنین مدیریت ذوب آهن باید روی موضوع تعداد نیروی شاغل بیشتر کار کند تا با استانداردهایی که برای واحدهای فولادی مختلف در کشورهای دیگر صنعتی تدوین شده، خود را تطبیق بدهد. بدون شک اگر از نظر تعداد نیروی انسانی، ذوب آهن به شرایط استاندارد دست پیدا کند، وضعیت بهتری خواهد داشت.

بارها دولت به موضوع جلوگیری از خام فروشی اشاره کرده و وزارت صنعت، معدن و تجارت نیز این موضوع را در اولویت قرار داده است. در این باره سیاست گذاری‌ها باید چگونه باشد که نه بخش خصوصی متضرر شود و نه توازن زنجیره ارزش برهم بخورد؟ یکی از اولویت‌هایی که وزارت صنعت، معدن و تجارت آن را دنبال می‌کند، جلوگیری از صادرات مواد خام است. در این زمینه جلسه‌های مختلفی با فولاد مبارکه، ذوب آهن و انجمن تولید کنندگان فولاد ایران برگزار شد تا نسبت به مواد اولیه داخل کشور اقدام کنند و پس از تامین بازارهای داخلی به صادرات بپردازند. بر اساس برنامه ششم توسعه نمی‌توان جلوی صادرات را گرفت. تفاهت‌نامه‌هایی که با واحدهای تولید کننده ماده اولیه نوشته شده، بر این اساس است که ابتدا نسبت به تامین مواد اولیه برای داخل کشور اقدام کنند و سپس به صادرات بپردازند. در حال حاضر شرکت فولاد مبارکه، میزان صادرات ورق‌های تولیدی خود را نزدیک به ۶۰ درصد کاهش داده و اولویت خود را به تامین مواد اولیه مورد نیاز داخل اختصاص داده است.

همانطور که گفتید، بر اساس برنامه ششم توسعه نمی‌توان جلوی صادرات را گرفت. آیا در این زمینه، وضع عوارض بر میزان صادرات تاثیر گذار خواهد بود؟

وضع عوارض بر صادرات، برای مواد خام معدنی است اما محصولات تولیدی فولاد مبارکه، فراتر از مواد خام است و به نوعی محصول میانی تلقی می‌شود. در نتیجه با توجه به اینکه نیاز داخل کشور تامین می‌شود، احساس می‌شود وضع عوارض بر صادرات، تاثیر

چندانی بر این موضوع ندارد. این عوارض برای موادی وضع می‌شود که نیاز آن در بازار داخلی وجود دارد اما به اندازه، تولید نمی‌شود. زمانی که ماده‌ای به اندازه کافی در بازار تولید می‌شود و واحدهای مختلف زحمت زیادی برای ورود به بازارهای هدف می‌کشند و در این باره هزینه زیادی پرداخت می‌کنند، نباید این بازارهای صادراتی را از دست داد بلکه باید به دنبال تقویت بازارهای هدف صادراتی بود.

وضعیت صادرات به کشورهای همسایه در حوزه صنایع فلزی چگونه است؟ ما در حوزه غیر فلزی مانند سیمان در این باره با مشکلاتی روبه‌رو هستیم. آیا تمام شدن بخشی از ناآرامی‌ها در منطقه توانسته بر بازار صادراتی فولاد تاثیر گذار باشد؟

در زمینه صادرات فولاد به کشورهای همسایه با انجمن تولید کنندگان فولاد نشست‌هایی داشتیم و آنها را به تشکیل کنسرسیوم‌های صادراتی تشویق کردیم تا در این کنسرسیوم از قیمت شکنی بر ضد یکدیگر جلوگیری کنند. در واقع صادرات را به وسیله کنسرسیوم صادراتی انجام می‌دهند تا با استفاده از آن به برنامه کمی و کیفی مورد نظر دست پیدا کنند. تعامل با کشورهای همسایه چگونه است؟ برای نمونه در حوزه سیمان معتقدند باید رایزنی سیاسی شود. رایزنی‌های بازرگانی و وزارت امور خارجه به دنبال آن هستند تا بازارها حفظ شود و این کشورها را به راحتی از دست ندهیم. در حال حاضر با توجه به اینکه ساخت و ساز در این کشورها رو به رونق است باید حضور فعال تری در کشورهای همسایه از جمله عراق و سوریه داشته باشیم.

در حال حاضر در وزارت خارجه رایزنی اقتصادی آشنا با حوزه معدن برای این تعاملات حضور دارد؟

بحث صادرات در حوزه کاری معاونت صادرات و سازمان توسعه تجارت مطرح است. رایزنی‌های بازرگانی در کشورهای هدف فعال هستند و گروهی هم در سازمان توسعه و تجارت ایجاد شده است

تا صادرات را جدی‌تر دنبال کند.

مهم‌ترین برنامه در حوزه صنایع فلزی برای سال ۹۷ چیست؟
مهم‌ترین برنامه ما آن است که کالایی با ارزش افزوده بالاتر صادر کنیم و به سمت تولید فولادهای آلیاژی برویم تا محصولاتی با گریدهای بالاتر تولید کرده و ارزش افزوده بیشتری به دست آوریم.

ایجاد طرح‌ها و سرمایه‌گذاری‌های جدید تا چه اندازه، ما را به تولید ۵۵ میلیون تن فولاد نزدیک کرده است؟
یکی از طرح‌هایی که در اقتصاد مقاومتی به معاونت امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت محول شده، تکمیل زنجیره ارزش فولاد و مس است. در افق ۱۴۰۴ برنامه تولید ۵۵ میلیون تن فولاد پیش‌بینی شده است که با توجه به پیش‌های مستمر در این باره به این رقم دست خواهیم یافت اما بحثی که بیشتر به دنبال آن هستیم، این است که واحدهای کوچک را بیشتر مدیریت کنیم تا تجمیع شده و محصولی با برند مشترک تولید کنند. با این کار بخش عمده‌ای از مشکلات که واحدهای کوچک با آن روبه‌رو هستند بر طرف خواهد شد.

برجام تا چه اندازه در حوزه صنایع فلزی موثر بود؟
در این زمینه برجام اتفاق‌های خوبی را رقم زد و برخی از شرکت‌ها امروز به کشورهای اروپایی صادرات انجام می‌دهند. خوشبختانه در زمینه صادرات شاهد شکوفایی هستیم. یکی از اولویت‌هایی که وزارت صنعت، معدن و تجارت آن را دنبال می‌کند، جلوگیری از صادرات مواد خام است. در این زمینه جلسه‌های مختلفی با فولاد مبارکه، ذوب آهن و انجمن تولید کنندگان فولاد ایران برگزار شد تا نسبت به مواد اولیه داخل کشور اقدام کنند و پس از تامین بازارهای داخلی به صادرات بپردازند

مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی با تاکید بر بازننگری در قرارداد پایانه‌های کالاهای عمومی گفت: اپراتورهای پایانه‌های کالای عمومی دچار مشکل هستند.

به گزارش خبرگزاری مهر به نقل از سازمان بنادر و دریانوردی، محمد راستاد در همایش سالانه معاونان امور بندری با تاکید بر بازننگری در قرارداد پایانه‌های کالاهای عمومی، افزود: عمده اپراتورهای پایانه‌های کالای عمومی دچار مشکل هستند و مشکلات کارگری در این پایانه‌ها بیشتر رویت می‌شود، بنابراین به واقعی سازی قرارداد پایانه‌های کالای عمومی نیاز داریم.

وی با انتقاد از معطل شدن تمدید، اصلاح، تغییر و یا ارتقای قراردادهای بندری، تاکید کرد: هیچ قراردادی نباید گرفتار بلاتکلیفی و معطلی شود و معاونان باید تا سه ماه پیش از اتمام زمان قرارداد، هرگونه اصلاح و تغییر در فرمت‌ها را پیش بینی کنند. تحمل شنیدن نقد را داشته باشید

مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی، با اشاره به ضرورت ارزیابی مشتریان و شناسایی نقاط ضعف، خاطر نشان کرد: مسئولان امور بندری باید هرچه بیشتر با بخش خصوصی ارتباط داشته باشند و تحمل شان را برای شنیدن انتقادات تند از صاحبان کالا و بازرگانان افزایش بدهند.

وی افزود: ما خدمات ارائه می‌کنیم و تابع سازمان بنادر هستیم؛ بدیهی است که مشتریان و ذی‌نفعان مدیر پایانه را می‌شناسند و کیفیت خدمات را مطالبه می‌کنند.

هزینه غیرمعارف بر صاحبان کالا تحمیل نشود

معاون وزیر راه و شهرسازی، در بخش دیگری از سخنان اش تصریح کرد: در سیکل خدمات دریایی و بندری به ویژه در بخش کالاهای فله باید دقت شود تا هزینه مضاعف و غیر معارف، خارج از تعرفه، به صاحبان کالا تحمیل نشود.

حذف تشریفات زائد اداری

مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی با توصیه به مسئولان امور بندری مبنی بر حذف تشریفات زائد، گفت: چالش تان، چالش مردم باشد. خودتان را معطل تشریفات نکنید و در چارچوب قوانین و مقررات، آنها را اصلاح یا حذف کنید.

گردشگری دریایی احیا شود

معاون وزیر راه و شهرسازی با پرداختن به سرمایه گذاری در گردشگری دریایی، تاکید کرد: سرمایه گذاری و احیای گردشگری دریایی با مدیریت سازمان بنادر، در حاشیه افتتاح فاز ۳ بندر شهید رجایی توسط وزیر محترم راه به رئیس جمهوری مطرح شد که مورد استقبال دکتر روحانی قرار گرفت و پیگیری توسعه آن شدند.

راستاد در ادامه با بیان اینکه «قوانین و مقررات در خصوص شرکت های کارگزاری ترابری دریایی نیاز به اصلاح و به روز رسانی دارد»، گفت: ارباب رجوع در حوزه کارگزاری ترابری دریایی انتظار دارد خیلی صریح و شفاف با او برخورد شود و سردرگم نباشد.

توسعه خدمات لجستیکی در بنادر همراه با ارزش افزوده باشد

مدیرعامل سازمان بنادر و دریانوردی با اشاره به شکل گیری حوزه جدید حمل و نقل چندوجهی و لجستیک در بنادر، تصریح کرد: راه اندازی این مجموعه در سازمان بنادر را باید به عنوان یک فرصت نگاه کرد. صرف اتصال به ریل جوابگوی توقعات نیست.

وی با اعلام اینکه در آینده بنادر انزلی و ریل نیز به فهرست بنادر متصل به شبکه سراسری راه آهن اضافه می‌شوند، اذعان داشت: ارتقای خدمات لجستیکی در بنادر نباید به معنی افزایش رسوب و ماندگاری کالا باشد. ارتقای خدمات لجستیکی باید همراه با ارزش افزوده باشد.

دنیای اقتصاد/

۹۶/۱۲/۱۶

منوی معدنی ایران و ۱۲ کشور اروپایی

سفرای ۱۲ کشور اروپایی شامل اسپانیا، فرانسه، بریتانیا، ایتالیا، رومانی، جمهوری چک، بلغارستان، هلند، اسلواکی، بلاروس، کرواسی و پرتغال در نشست با متولیان بخش معدن کشور به ارائه فرصت‌های همکاری در بخش‌های مالی، فنی و مهندسی، تکنولوژی، خدمات حوزه بخش معدن و صنایع معدنی ایران پرداختند.

جذب سرمایه مستقیم و غیرمستقیم خارجی در زمینه‌های مختلف معدنی از دیگر موارد مطرح شده در این نشست بود؛ ادامه مطلب در صفحه بعد

گزارش های خبری

خواهد رسید و فولاد سپیددشت به عنوان اولین طرح فولادی سال آینده، اواخر ۱۳۹۷ افتتاح می شود به گفته وی تلاش می شود که ظرف یکی - دو سال آینده پرونده هفت طرح فولادی بسته شود. مدیرکل هماهنگی های اقتصادی وزارت امور خارجه کشورمان نیز در این نشست ضمن اشاره به سابقه طولانی همکاری های اقتصادی ایران با کشورهای اروپایی گفت: بسیاری از شرکت های ایرانی با همکاری شرکت های اروپایی تاسیس شدند و سال ها اروپا شریک تجاری شماره یک ایران بود تا اینکه مساله تحریم های بین المللی پیش آمد. مدیرکل هماهنگی های اقتصادی وزارت امور خارجه همچنین تصریح کرد: ایران از سرمایه گذاری شرکت های کوچک و متوسط اروپایی نیز حمایت می کند و تنها به دنبال جذب شرکت های بزرگ نیست.

دنیای اقتصاد /

۹۶/۱۲/۱۴

سرقت از معادن انگشت شمار است

چندی پیش خبری درباره سرقت از معادن منتشر شد؛ موضوعی که به گفته فعالان معدنی، در ایران چندان عمومیت نداشته و به ندرت اتفاق می افتد. بخشی از این سرقت ها به دلیل اختلاف معدنکار و بومیان محلی است که فعالان معدنی را غارتگر تلقی می کنند.

در واقع فرهنگ سازی در این زمینه می تواند تا حد بسیاری مشکلات را کاهش دهد. به گفته کارشناسان و افرادی که از نزدیک شاهد اختلاف ها و مشکلات معدنکاران و مردم منطقه بوده اند، دلیل این اختلاف ها مبنای سیاسی و اقتصادی دارد. از طرفی با توجه به ویژه بودن نوع مشکل ها در معادن، نیاز به مطالعات فنی، مهندسی، اقتصادی و مدیریتی به شدت احساس می شود تا بر این اساس بتوانیم زمینه را برای داشتن محیط های امن در معادن فراهم کنیم.

ادامه مطلب در صفحه بعد

کرباسیان در پاسخ گفت: برای آغاز این همکاری ها نیاز است تا از هر دو طرف، شرکت های علاقه مند به همکاری دیدارهایی در ایران یا کشور خود داشته باشند و به بیان اطلاعات و دیدگاه های خود برای توسعه همکاری بپردازند تا به نتیجه مطلوب برسند. طی این نشست سفیر کرواسی در مورد نظر وزیر صنعت، معدن و تجارت و همچنین وزیر امور خارجه ایران در خصوص این همکاری پرسیدند که کرباسیان اظهار کرد: من مطمئن هستم آقای شریعتمداری از این همکاری حمایت خواهند کرد و امیدوارم آقای ظریف نیز از این همکاری حمایت کنند. رئیس هیات عامل سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران (ایمیدرو) با اشاره به وجود ۶۸ نوع ماده معدنی از نفت و گاز تا طلا، مس، آهن و کروم در ایران تاکید کرد: در همه این زمینه ها امکان همکاری مشترک هم در بخش توسعه صنعت و هم تجهیز و نوسازی آن وجود دارد.

به گفته کرباسیان، در بخش فولاد نیز امسال قصد افزایش صادرات و رسیدن به صادرات هشت میلیون تنی را داریم، از سوی دیگر فرصت سرمایه گذاری برای تکمیل زنجیره های صنعت وجود دارد که با توجه به تقاضای جهانی، این سرمایه گذاری ها بسیار سودآور خواهد بود. معاون وزیر صنعت، معدن و تجارت اضافه کرد: در بخش نفت و گاز نیز امکان سرمایه گذاری مشترک با اروپا در دریای عمان و خلیج فارس در شهرهای بندرعباس، پارسیان واقع در شرق عسلویه و چابهار وجود دارد. این مقام مسوول تاکید کرد: علاوه بر توسعه بخش معدن، ایران خواهان فناوری های جدید است، زیرا به رغم برخورداری از پتانسیل غنی معدنی، فناوری های بهره برداری چندان به روز نیستند.

کرباسیان همچنین آخرین وضعیت پیشرفت طرح های فولادی را اعلام کرد و از افتتاح مجتمع فولاد سپیددشت به عنوان اولین افتتاح فولادی در سال ۱۳۹۷ خبر داد. وی افزود: در ۶ ماه دوم سال جاری سه واحد شادگان، نیریز و میانه به تولید رسیدند و فولاد سبزوار نیز در حال حاضر وارد چرخه تولید شده و آماده افتتاح است و در سال آینده نیز دو طرح آهن اسفنجی دیگر به افتتاح

به طوری که مهدی کرباسیان در این نشست با اشاره به ظرفیت بالای سرمایه گذاری مستقیم و غیرمستقیم در زمینه های مختلف معدنی در ایران را اعلام کرد: وزارت صنعت، معدن و تجارت خواهان سرمایه گذاری شرکت های اروپایی در بخش معدن است و از آن حمایت می کند و سرمایه گذاری کشورهای اروپایی در بخش معدن و صنایع معدنی ایران با توجه به مزایایی که در داخل برای فعالیت معدنی وجود دارد از اولویت همکاری های دو طرف محسوب می شود.

از سوی دیگر با توجه به اینکه ایران برنامه وسیعی برای توسعه معادن و همچنین صنایع فولاد، آلومینیوم، مس، طلا، زغال سنگ و همچنین امور زیرساختی، محیط زیست، ماشین آلات با دانش روز دارد، این نشست این فرصت را ایجاد کرد تا اهداف توسعه ای این بخش نیز ارزیابی شود. در این نشست همچنین بر عزم مشترک توسعه همکاری های کشورهای اتحادیه اروپا با ایران نیز تاکید شد و پلونداکوف، سفیر بلغارستان با بیان اینکه ایران کشوری غنی از مواد معدنی است، عنوان کرد: کشورهای اتحادیه اروپا می توانند در زمینه های مختلف از جمله آموزش و همکاری های لازم در زمینه انتقال دانش مهندسی با ایران وارد همکاری شوند.

پلونداکوف از ذخایر معدنی ایران به عنوان فرصت خوبی برای همکاری یاد کرد و گفت: باید زمینه همکاری در بخش های انتقال دانش فنی، ماشین آلات، انرژی، آب، مدیریت پسماند، آب شیرین کن و ... بین ایران و اروپا فراهم شود. وی گفت: معتقدم شرکت های اروپایی در ایران برای همکاری موقعیت خیلی مناسبی دارند، اما جای کار بیشتری دارد. ما در بخش آموزش نیز متخصصان و مهندسان خوبی داریم که می توانیم در ارتقای استانداردها به ایران کمک کنیم. پلونداکوف این نشست را بسیار مفید دانست و گفت: برگزاری این جلسات گام خوبی در جهت ایجاد همکاری است.

کیت ویلینگز وابسته بازرگانی انگلیس نیز در این نشست خواستار تشریح جزئیات نحوه همکاری و ارائه اطلاعات مورد نیاز شد که

گزارش های خبری

سرقت از معادن در ۲ بخش

ممکن است یک لودر در قسمتی از معدن پارک شده باشد و یک فردی بیاید پمپ روغن آن را بدزدد.

سرقت از معادن را می توان در ۲ دسته بررسی کرد؛ سرقت مواد معدنی و سرقت تجهیزات معدنی. البته این سرقت می تواند انگیزه های مختلفی داشته باشد. برای نمونه گاهی مسائل شخصی یا اختلاف با مردمان محلی می تواند سرقت از معدن یا اتفاق ناگوارتری را رقم بزند. سعید صمدی، دبیر انجمن زغال سنگ ایران در گفت و گو با صمت درباره سرقت از معادن اظهار کرد: سرقت از معدن شامل ۲ بخش می شود که یکی از آنها محصولات تولیدی معادن و دیگری مربوط به تجهیزات موجود در سایت معدنی است. وی در ادامه با اشاره به سرقت ماده معدنی تصریح کرد: ماده معدنی بسیار پر حجم بوده و سرقت از آن نیازمند وجود کامیون و لودر است تا بتواند این حجم از ماده را جابه جا کند. به طور معمول رد این نوع سرقت ها مشخص است یعنی این گونه نیست که کسی بتواند ۲۰ یا ۳۰ تن سنگ آهن را سرقت کند زیرا این مواد در حجم کم ارزش چندانی ندارند. برای فروش این مواد باید یک میزان حداقلی وجود داشته باشد تا بتوانند محصول را به پول تبدیل کنند. صمدی ادامه داد: چنین مواردی محدود و انگشت شمار است یعنی تعداد این سرقت ها به حدی نیست که بخواهند به عنوان یک موضوع با آن برخورد کنند. زمانی که یک پدیده شایع شده و چندین بار تکرار می شود باید برای حل آن یک فکر اساسی کرد تا حل شود اما این موضوع به ندرت رخ می دهد زیرا سرقت از معدن کار بسیار دشواری است. دبیر انجمن زغال سنگ ایران افزود: البته ممکن است در معدنی که از قدیم مشغول به کار بوده اما تعطیل شده و معدنکاران و نگهبانان، سایت را ترک کرده اند، فردی بیاید و ۱ تا ۳ کامیون از محصول معدنی را با خود ببرد اما اتفاق چندانی شایعی نیست. من تا این لحظه مورد مستند و دقیقی در این باره نشنیده ام. وی درباره سرقت تجهیزات نیز بیان کرد: این نوع سرقت، عمومی تلقی می شود. برای نمونه اگر یک ساختمان نگهبان نداشته باشد، ممکن است سارقان به آن دستبرد بزنند. البته این مورد درباره معادن فعال چندانی عمومی نیستی ندارد زیرا در معادن فعال، افراد مشغول کار هستند و نگهبان حضور دارد اما

همت دولت راه اندازی شد و مانند یک شهر شده است. در نتیجه این موضوع برای سنگان چندان نمی تواند مطرح باشد. سایر معادن نیز داخل کشور هستند.

وی افزود: در مناطق مرزی شرق کشور بیشتر موضوع مواد مخدر و قاچاق سوخت مطرح است و این موارد برای خلافکاران نسبت به معدن از جذابیت بیشتری برخوردار است. البته شرایط در کشور افغانستان متفاوت است چرا که معادن این کشور بیشتر با روش سنتی استخراج می شوند و از سویی دیگر ممکن است یک کامیون ماده معدنی مانند زغال سنگ ارزش بیشتری داشته باشد اما در ایران چنین شرایطی برای حجم کم مواد معدنی وجود ندارد. با چنین صحبت هایی امکان سرقت از معادن به حد بسیار کمی می رسد که در بیشتر موارد هم می تواند به دلیل اختلاف معدنکار و معارضان محلی باشد. یکی از فعالان معدنی که تمایلی به فاش شدن نام خود در این باره نداشت اظهار می کرد: گاهی این اختلاف ها به اندازه ای افزایش می یابد که معارضان محلی با چوب و چماق به کامیون ها حمله کرده و راننده را مورد ضرب و شتم قرار می دهند.

شرایط متفاوت در معادن قیمتی

هر چند سرقت از معادن کار دشواری است و تا حدی غیرممکن و قابل شناسایی است اما برخی معادن همچون طلا و سنگ های قیمتی مانند فیروزه برای سارقان از جذابیت زیادی برخوردار هستند. به همین دلیل موارد امنیتی در این معادن سخت تر از هر معدن دیگری خواهد بود. برای نمونه، شما نمی توانید با تجهیزات و وسایلی همچون کیف وارد اتاق ساخت شمش طلا شوید زیرا مقدار کمی از این ماده معدنی هم می تواند از ارزش مادی بسیاری برخوردار باشد. همچنین کارگران معدن فیروزه در هر بار خروج از معدن بازرسی بدنی می شوند تا سنگی را با خود بیرون نیاورند. جالب است در این بازرسی حتی کارگران باید کفش های خود را در بیاورند.

ادامه مطلب در صفحه بعد

صمدی افزود: این نوع نمونه ها در معادن دیده شده اند اما در برخی موارد این کار از سوی کارگران معدن انجام می شود زیرا رفت و آمد برای آنها ممکن است. البته این موارد جز استثنای بوده است. به گفته وی، معدنکار با توجه به ارزش تجهیزاتی که در اختیار دارد، شبکه حفاظتی برای تجهیزات خود در نظر می گیرد. صمدی با اشاره به اینکه در حال حاضر معادن مشکلاتی فراتر از این موضوع دارند، تصریح کرد: جالب است که در این سال ها اگر اتفاقی در زمینه سرقت از معادن رخ داده است تا حدودی هماهنگ شده با برخی کارگران بوده است یعنی ممکن است یک کارگر یک قطعه را از بولدوزر جدا کرده و با خود ببرد زیرا دزدیدن خود بولدوزر به دلیل اینکه همانند خودرو دارای سند است مشکل است. به همین دلیل بیشتر، قطعات این ماشین آلات سرقت می شود. در جست و جوی های اینترنتی میزان سرقت از معادن در کشور افغانستان زیاد بود و ممکن است معادن مرزی کشور مقصد این افراد باشد اما صمدی در این باره نظر دیگری دارد. وی در این باره گفت: بعید می دانم این اتفاق برای معادن کشور رخ دهد زیرا معادن بزرگ کشور با مرز شرقی فاصله قابل توجهی دارند و نزدیک ترین معدن به مرز شرقی کشور، معدن سنگ آهن سنگان است. این معدن به

گزارش های خبری

به گفته وی، وابستگی مردم محلی به سرزمین خود، نداشتن اطلاع عموم مردم از فعالیت های معدنی، تحریک های علنی یا درگوشی مخالفان معدنکاری و... دلایل اصلی وقوع ناامنی در معادن هستند. از طرفی وقوع معادن، به ویژه معادن کوچک مقیاس در نقاط دورافتاده و محروم، حاشیه امنی برای بزهکارانی مانند سارقان ایجاد می کند. وی در ادامه افزود: چندی پیش برای بازدید از محدوده های اکتشافی به عنوان کارشناس وزارت صنعت، معدن و تجارت به یکی از استان های محروم سفر کرده بودم که با تهدیدهای فردی مسلح روبه رو شدم. آن روز آن موضوع را با بهره گیری از روش های کلامی و روان شناسی ختم به خیر کردم. مدتی بعد که متقاضی برای پیگیری پرونده به محل کارم مراجعه کرد، سراغ مرد مهاجم را گرفتم و متوجه شدم در معدن به عنوان نگهبان و فرد مورد اعتماد معدنکار به همراه ۲ پسرش استخدام شده است. وی با بیان اینکه درگیری ها و مشکلات بسیاری در فعالیت های معدنی داشته است ادامه داد: در بسیاری موارد نیز زمانی که برای انجام فعالیت های معدنی وارد منطقه شدیم شاهد استقبال گرم بومیان منطقه بودیم. در واقع دلیل این تفاوت برخورد افراد محلی از استانی به استان دیگر و حتی در ۲ روستای مجاور را می توان منوط به رفتار معدنکار دانست. زینالزاده ادامه داد: از آنجایی که مسائل و مشکلات معدنکاری به طور ذاتی خاص هستند، علاوه بر بحث های فنی مهندسی، اقتصادی و مدیریتی، نیازمند مطالعه بین رشته ای بسیار زیادی هستند. امنیت معدنکاری لزوماً با کمک نیروهای نظامی و انتظامی تامین نمی شود و اگر بخشی از این مطالعه های بین رشته ای از سوی جامعه شناسان و روان شناسان در همکاری با مکتشفان و معدنکاران انجام شود می توان شاهد ایجاد امنیت در معادن بود.

ارزیابی آثار اجتماعی

به عقیده این کارشناس بخش معدن، چارچوب معدنکاری مسئولانه در کشور وجود ندارد
ادامه مطلب در صفحه بعد

سنگان یکی از مناطقی است که به دلیل فعالیت معادن آرامش و امنیت را بیشتر از پیش تجربه می کند. وی که یکی از مستندسازان حوزه معدن است و فعالیت هایی نیز در این زمینه انجام داده، در ادامه گفت: تاکنون چند خبر درباره درگیری معارضانی که نزدیکی معادن زندگی می کنند با معدنکاران شنیده ام و در سفرهایم برای تولید برنامه های تلویزیونی و ماموریت های سازمانی ام به وفور با این موارد روبه رو شده ام. هموطنانی در استان سیستان و بلوچستان جانم را نجات داده اند، کسانی هم بوده اند که در یکی از استان ها اسلحه گرم روی سرم گذاشته اند، برخی نیز در یک منطقه دیگر مرا مورد ضرب و شتم قرار داده اند. در واقع تمامی اتفاق های رخ داده در این سفرها، خاطره های تلخ و شیرین بشمار می آید از این نوع را برایم به وجود آورده اند.

وی در ادامه افزود: شاید بسیاری از خوانندگان روزنامه صمت، اخبار به قتل رسیدن معدنکاران که آخرین آن در کمال ناباوری در نزدیکی پایتخت اتفاق افتاده را شنیده باشند. این در حالی است که معادن با ظرفیت ایجاد اشتغال و دلگرمی و افزایش امید به زندگی مردم محلی، به شرط آنکه اتفاق بدی برای سرمایه گذار معدنی رخ ندهد، توان افزایش امنیت را دارند. واقعیت این است که در بسیاری از مناطق، معدنکار بیش از هر چیزی نگران است که آیا جان سالم به در می برد؟

معدنکاری و امنیت در یک قاب!

از دیدگاه کارشناسان و فعالان بخش معدن، وقتی از ایجاد امنیت در مناطق دورافتاده کشور آن هم به واسطه معدنکاری سخن می گوئیم، سنگان نمونه بارز و موفق است که راه اندازی معدن و واحدهای فرآوری در آن باعث تغییر و تحول اساسی در این منطقه شده است. در واقع قرار گرفتن فعالیت معدنکاری با امنیت در یک قاب مشخص را می توان در این منطقه مشاهده کرد. کارشناس اکتشاف وزارت صنعت، معدن و تجارت در گفت و گو با صمت درباره ایمنی در معادن و امنیتی که می توان بر آنها حاکم کرد اظهار کرد:

وقتی می خواهیم از معدنکاری و امنیت در یک قاب صحبت کنیم دچار سردرگمی مرغ و تخم مرغ می شویم که برقراری امنیت به واسطه فعالیت معادن را در نظر بگیریم یا ناامنی ایجاد شده در معادن را باور کنیم؟

آیدین زینالزاده ادامه داد: در ۲۵ سال گذشته، منابع معدنی نقش مهمی در شکل گیری بیش از ۱۲ درصدی خوشنوت آمیز در کشورها داشته اند

و می توان گفت اختلاف های مربوط به معادن، هم سیاسی و هم اقتصادی است. این اختلاف ها ممکن است برای کنترل یک منبع طبیعی ویژه و درآمدهای حاصل از آن ایجاد شوند یا گروه های مختلف اجتماعی در کشورهای مختلف، از درآمد این منابع به عنوان تامین مالی ایجاد یا ترویج انواع دیگری از اختلاف ها (میان دولتی، داخلی، سیاسی، قومی، مذهبی و...) استفاده کنند. حتی ممکن است این درگیری ها یک مبارزه سیاسی بزرگتر بین جناح های مختلف، از جمله مقام های استانی و دولت مرکزی باشد. چنین درگیری هایی ممکن است شامل مسائل یا نارضایتی هایی در زمینه هویت، مذهب، کنترل قلمرو، نبود تقارن اقتصادی و حتی دستور کار جدایی طلبی باشد. زینالزاده در ادامه سخنانش به یکی از مناطق معدنی بزرگ کشور اشاره کرد و گفت: آیا عسلویه معدنی ایران را می شناسید؟ آیا خواف، سنگان و تایباد را دیده اید؟ در واقع

گزارش های خبری

و این در حالی است که یکی از ارکان معدنکاری مسئولانه، ارزیابی آثار اجتماعی معدنکاری است. این ارزیابی در کنار ارزیابی آثار زیست محیطی و جمعیتی، منجر به تهیه نقشه‌ای برای سرمایه‌گذاری اجتماعی می‌شود و مجموعه‌ای از ابزارهایی است که به سرمایه‌گذاران اجتماعی برای توسعه و اجرای اقدامات پیش کمک می‌کند. در نهایت معدنکار موفق به دریافت مجوز اجتماعی معدنکاری خواهد شد که نه با پول قابل خرید است نه با مراجعه به سازمان‌ها و اداره‌های دولتی به دست می‌آید.

وی افزود: ابزارهای مختلفی در این راستا استفاده می‌شوند که یکی از آنها شاخص‌های کیفیت زندگی کالورت- هندرسون نام دارد. این ابزار برای نخستین بار در سال ۲۰۰۰ میلادی (۱۳۷۸ شمسی) در نتیجه مطالعه مشترک ۶ ساله گروهی از کارشناسان با تخصص‌های مختلف منتشر شد که روی نیاز به معیارهای فراگیرتر و عملی‌تر شرایط اجتماعی کار می‌کردند. این ابزار، داده‌ها و روند اقدامات را در ۱۲ حوزه کلیدی اقتصادی و اجتماعی به منظور کمک به ارزیابی چگونگی و شناسایی بخش‌های در حال بهبودی (یا حتی وخیم) یک کشور در برابر اهداف و اصلاحات سیاست‌های اتخاذ شده، مورد پایش و ارزیابی قرار می‌دهد. به گفته زینال‌زاده، این ۱۲ حوزه کلیدی اقتصادی و اجتماعی منحصر به فرد شامل آموزش، اشتغال، انرژی، محیط زیست، حقوق بشر، درآمد، زیرساخت‌ها، امنیت ملی، امنیت عمومی، بازآفرینی و سرپناه است.

در واقع این ۱۲ شاخص کیفیت زندگی، فراتر از اقدامات مربوط به عملکرد اقتصاد سنتی (برای نمونه تولید ناخالص داخلی، شاخص نرخ مصرف‌کننده، نرخ بهره و بودجه ملی) ایفای نقش می‌کنند و با نگاهی عمیق‌تر، انعکاس‌دهنده آمار ملی بهداشت، آموزش، اشتغال، شرایط و کیفیت زیرساخت‌ها و امنیت ملی هستند. این شاخص‌ها با شناسایی شکاف‌ها به‌عنوان مکمل به شاخص‌های سنتی در درک تاثیر مداخله در کیفیت زندگی کمک می‌کنند. در واقع رویکرد یکپارچه به ارزیابی زیست محیطی و اجتماعی می‌تواند فرآیند شناسایی مسائل مربوط به محیط زیست و امنیت در بخش معادن

(به ویژه عوامل و شرایطی که مشوق ثبات اجتماعی، اقتصادی و سیاسی هستند) را فراهم کرده و در کنار آن زمینه را برای ایجاد رفاه مردم منطقه و استفاده پایدار از منابع طبیعی به وجود آورد. درس‌هایی که باید آموخت

کارشناس اکتشاف وزارت صنعت، معدن و تجارت ادامه داد: درگیری‌های معدنی هزینه‌های مستقیم و غیرمستقیمی فعالیت‌های معدنی یا بهتر بگویم سرمایه‌گذار معدنی را تحمیل می‌کند. نخستین هزینه مستقیمی که اعمال می‌شود، در زمینه امنیت است. در نتیجه مطالعات معتبر جهانی، ۴ درس فرا گرفته شده است. نخستین درس عمومی که می‌تواند از تحلیل‌ها حاصل شود این است که اعطای مجوزهای معدنی باعث ایجاد خطر درگیری در سراسر پروژه معدنی می‌شود. در مذاکره‌های اعطای مجوز و قرارداد باید درآمدزایی، محل و مقیاس پروژه، مقررات زیست محیطی ویژه سایت، مزایای بالقوه برای جوامع (مانند توافقنامه‌های توسعه‌ای)، سیاست‌های محتوای محلی و... مشخص شوند. زینال‌زاده افزود: دومین درس مهم این است که مدیریت و تخصیص موثر درآمد و اجرای سیاست‌ها و پروژه‌های توسعه پایدار در حفظ یا پادمان صلح سودآور در بلندمدت بسیار کاربردی است.

به نظر می‌رسد به اشتراک‌گذاری مزایای موفقیت‌آمیز، قابل رویت و واکنش‌پذیر و همچنین سیاست‌های متنوع اقتصادی، به ایجاد فرصت‌های کاری جدید و شبکه‌های ایمنی کمک می‌کند و به آنها در برابر تغییر ناگهانی در بازارهای کالا یاری می‌رساند. وی ادامه داد: سومین درس اصلی این است که اقدامات حفاظتی پیشگیرانه و مقابله با درگیری‌ها، ویژه همان کشور (و همچنین محل پروژه) و انعکاس‌دهنده تاریخ سیاسی و فرهنگی آن محیط است. بنابراین اقدامات لازم برای پیشگیری از مناقشه‌ها در هر زنجیره ارزش باید با پرسش‌ها و زمینه‌های محل پروژه و اقتصاد سیاسی کشور هدف، سازگار باشد.

وی افزود: چهارمین درس کلی این زنجیره درباره ارزش حوزه معدن و صنایع معدنی به عنوان چارچوبی برای ارزیابی خطرهای بالقوه درگیری و استراتژی کاهش آن است که مراحل مهمی را پیش از صدور مجوز از جمله چارچوب استراتژی ملی، سیاست حوزه معدنکاری، قوانین و مقررات و شیوه سازمان‌یافتگی نهادینه شدن حوزه معدن باید برایش در نظر گرفت. همچنین زنجیره ارزش باید حائز شرایطی باشد که بتواند خطر احتمالی درگیری را درباره روند تنظیم و اجرای اکتشاف، تجهیز و آماده‌سازی معدن، مرحله باز شدن معدن و بستن سایت، مورد نظر قرار دهد.

زینال‌زاده ادامه داد: موضوعی را با عنوان «پیشنهاداتی برای تدوین چارچوب معدنکاری مسئولانه در ایران» پیشنهاد دادم. آنچه توان کاهش اتفاقاتی‌های ناهنجار مانند منازعه، مناقشه، درگیری، سرقت و قتل را در معادن دارد، شامل راهکاری پایدار با عنوان معدنکاری مسئولانه است که پیش از آغاز پیش امکان‌سنجی تا پس از بستن و بازسازی عرصه معدنی با رعایت و اجرای دقیق حقوق شهروندی و وسیله ارزیابی اثر اجتماعی و زیست محیطی معدنکاری است.

همچنین تعیین راهکارهای شکایت و میانجی‌گری و توجه لازم و کافی به مسائل اقتصادی-اجتماعی در تمام مراحل معدنکاری، ابزاری بسیار مناسب برای معدنکاری مسالمت‌آمیز آمیخته با امنیت سیاسی، اجتماعی و اقتصادی معدن و نقاط جمعیتی مجاور معادن است. این موضوع به امضای آقای سرقینی، معاون امور معادن و صنایع معدنی وزارت صنعت، معدن و تجارت رسیده تا بعد از اعمال نظر و موافقت وزیر صنعت، معدن و تجارت به عنوان پیشنهاد در اختیار رئیس‌جمهوری قرار گیرد. وی ابراز امیدواری کرد با «بومی‌سازی معدنکاری مسئولانه» نقاط ضعف به نقاط قوت و تهدیدها به فرصت تبدیل شوند و به جای ناامنی در معادن شاهد بسط و گسترش امنیت در مناطق تحت تاثیر معدنکاری باشیم.

تحلیلگران جهانی برای سال ۲۰۱۸ پیش‌بینی کردند آینده روشن برای معادن دنیا

سال گذشته بعد از یک دوره نسبتاً طولانی مدت افت قیمتی در بازارهای محصولات معدنی روند حرکتی این بازارها معکوس شد و رشد قیمت‌ها این بار با سرعتی بیشتر جایگزین دوره استراحت معاملاتی در این بازارها شد که متخصصان اقتصادی رشد تقاضا در چین و چند کشور نوظهور دنیا را عامل اصلی این رشد قیمتی می‌دانند.

اقتصاد آمریکا در این سال رشد کرد و اروپا و آسیا توانستند روی رونق و بهبود به خود ببینند. این موضوع به خصوص در نیمه دوم سال گذشته باعث شد چرخه معاملاتی بازارهای فلزات پایه و به تبع آن معادن به حرکت درآید و زرق و برق این رونق چشم سرمایه‌گذاران معدنی را نیز گرفت تا جایی که ضریب اعتماد به سرمایه‌گذاری در بخش معادن و صنایع معدنی که به شدت در فاصله سال‌های ۲۰۱۴ تا ۲۰۱۶ افت کرده بود، دوباره افزایش یافت.

سرمایه‌گذاران در اقصی نقاط دنیا اعلام می‌کنند در حال حاضر باید معادن را به‌عنوان فرصت‌های مهم سرمایه‌گذاری در دنیا به حساب آورد و آن‌طور که تحلیل‌های جهانی نشان می‌دهند رونق فعلی کوتاه‌مدت نیست و در برنامه بلندمدت سرمایه‌گذاران یک منبع مهم برای سودآوری ایجاد کرده است. در این شرایط اما در کشور ما وضعیت به نوعی برعکس است. سرمایه‌گذاران حتی برای سرمایه‌گذاران خارجی که در پسابرجام به ایران آمدند علاقه وافر به بخش معادن از خود نشان ندادند و در داخل نیز وضعیت معادن تقریباً رو به تعطیلی است. قوانین سخت‌گیرانه دولتی برای جلوگیری از صادرات محصولات معدنی نیز مزید بر علت شده و آن‌طور که در ماه‌های اخیر با معدنکاران متعددی گفت‌وگو کرده و در همین صفحه به چاپ رساندیم وضعیت معادن نه تنها در حال

حاضر که در سال آینده نیز از امتیاز خاصی برای جذب سرمایه برخوردار نیست. در این رابطه متال بولتن در گزارشی که اخیراً منتشر کرده بود اعلام کرده است که آینده معدنی جهان در سال جاری میلادی و سال آینده بسیار روشن‌تر از سال گذشته خواهد بود. با این حال برخی موضوعات در این حوزه وجود دارد که به نظر می‌رسد می‌تواند باعث بروز اصطکاک‌هایی در این روند شود. از جمله مساله تامین مالی معادن در جهان که بخشی از آن از طریق منابع بانکی محقق شده که این منابع به بدهی‌های معدن داران در اقصی نقاط جهان دامن زده است. حق امتیازهای معدنی، بدهی‌های سنتی، حقوق صاحبان سهام و سرمایه‌گذاران و... همگی از مسائلی محسوب می‌شوند که در جریان تامین مالی معادن مورد توجه ویژه قرار می‌گیرند.

نسبت بین این عوامل البته در معادن مختلف متفاوت است با این حال یک بررسی که سال گذشته صورت گرفته نشان می‌دهد از ۲ هزار و ۵۰۰ معدن مورد بررسی براساس شاخص S&P Global شاخص این گروه در ماه مارس ۲۰۰۹ به پایین‌ترین رقم خود رسید با این حال در فاصله آن تاریخ تاکنون میزان سرمایه‌گذاری‌ها از ۹۰۰ میلیارد دلار به بیش از هزار و ۵۰۰ میلیارد دلار در سپتامبر سال قبل افزایش یافته و به نظر می‌رسد این ارقام در سال جاری و حتی سال آینده باز هم تقویت شود تا جایی که برخی مسوولان معدنی در آمریکا معتقدند باید میزان رشد سرمایه‌گذاری‌ها بیش از این رقم شود. به عقیده آنها با توجه به افت نسبتاً طولانی مدت در سال‌های گذشته برای بازگرداندن اعتماد به بازار لازم است تا سرمایه‌های جدید از راه فروش سهام جذب و عاقلانه به صنعت تزریق شود. در این بین یکی از اتفاقات مهم در دوره جدید افزایش حجم تولید در شرایط رشد قیمت‌ها است. این مساله گردش درآمدی را در بخش معدن در سراسر جهان افزایش می‌دهد. در این رابطه بالا نگه داشتن سطوح تولید در کنار باقی ماندن قیمت‌ها در سطوح فعلی متضمن رشد آتی بخش معادن است. این موضوع باعث می‌شود طرح‌های جدید توسعه معدنی در دنیا استارت بخورد اما مشکل اساسی دیگر تغییر جهت قیمتی در آینده است. افزایش شدید طرح‌های توسعه در سال‌های پیش رو می‌تواند باعث

رونق قابل توجه در این بخش شود اما این مساله را نباید فراموش کرد که مازاد عرضه در بازار ترمز رشد قیمتی و بالطبع رشد تولید را خواهد کشید. بر همین اساس اغلب پیش‌بینی‌ها حکایت از آن دارند که دوره رشد معدنی نمی‌تواند از سال ۲۰۱۹ فراتر برود، مگر آنکه به نوعی مهندسی در بازار صورت گرفته و از تشدید تولید بدون در نظر گرفتن نیاز بازار خودداری شود. به عبارتی تمرکز باید روی سودآوری معدنی باشد نه صرفاً رشد تولید تا بتوان سرمایه‌گذاران را در این حوزه نگه داشت. در سال‌های افت قیمتی یکی از اتفاقاتی که در دنیا افتاد کاهش میزان تولید بود که این موضوع در نهایت به خروج سرمایه‌داران منجر شد. بنابراین آن‌طور که فعالان معدنی جهان به آن اصرار دارند در دوره جدید باید بازار را در حالتی متعادل حفظ کرد.

در این بین اما یک نکته قابل توجه که کارشناسان به آن اشاره می‌کنند آن است که صنایع پایین دستی در اقصی نقاط جهان می‌توانند شرایط را برای رونق طولانی مدت معادن فراهم سازند. به گفته آنها رونق صنایع پایین دست معادن را قادر می‌سازد تولیدات خود را به‌صورت منظم در بازار تزریق کرده و به فروش برسانند.

ادامه مطلب در صفحه بعد

بنابراین در بحث مهندسی چرخه تولید و مصرف محصولات معدنی توجه به این نکته نیز از اهمیت بالایی برخوردار است. در حال حاضر خبرها حکایت از رشد قابل توجه برخی صنایع از جمله خودروسازی، صنایع پایین دست پتروشیمیایی، صنایع فولادی و... حکایت دارند. این مساله به معنای آن است که تقاضا برای انواع محصولات فولادی، مواد پایه تولید محصولات پلاستیکی و لاستیکی، آلومینیوم، مس، سنگ‌آهن، محصولات معدنی و... به زودی با روند رو به رشدی روبه‌رو خواهد شد. توسعه خودروهای برقی در سال جاری یکی از مهم‌ترین موضوعاتی است که تقاضا برای بسیاری از فلزات از جمله مس، نیکل، آلومینیوم و محصولات هم‌چون لیتیوم و... را به سرعت افزایش خواهد داد که این امر به توسعه معادن مربوط به این فلزات منتهی می‌شود.

اخبار اقتصادی

خبرگزاری ایرنا/
۹۶/۱۱/۰۹

فعالان بخش خصوصی در پارلمان اقتصاد پایتخت هشدار دادند

دو مثلث چالش ساز در اقتصاد

اعضای هیات نمایندگان اتاق تهران در آخرین نشست رسمی خود در سال ۹۶ به تحلیل معضلات اقتصاد ایران پرداختند. به اعتقاد آنها، سال ۹۶ را در شرایطی به پایان می‌بریم که بیکاری و عدم رونق تولید در برخی از رشته‌های صنعتی کماکان از مهم‌ترین چالش‌ها است. با وجود ثبات نسبی حاصل از تورم تک رقمی، این دو عارضه به دلیل «کاهش رشد سرمایه‌گذاری»، «دسترسی دشوار و گران به تسهیلات»، «کاهش رقابت پذیری کالاهای داخلی در مقابل کالاهای خارجی» همچنان وجود دارد.

اما ریشه این سه عامل چیست؟ فعالان اقتصادی سه معضل اصلی در اقتصاد کشور را که ماهیت مالی دارند، مقصر پدید آمدن سه عامل فوق الذکر می‌دانند. «سیاست‌گذاری ارزی ناصحیح دولت»، «نابسامانی نظام بانکی و سیاست‌های پولی» و «کسری بودجه و بدهی‌های فزاینده دولت به آحاد بخش‌های اقتصاد»، مثلث

چالش‌های مالی را تشکیل می‌دهند. در این میان، تصمیمات غلط دولت در موضوع ارز که دنباله دار هم هست، بیش از همه دغدغه ذهنی این روزهای فعالان اقتصادی است؛ به طوری که مسعود خوانساری رئیس اتاق تهران در نشست روز گذشته در این باره اعلام کرد: «یکی از دلایل اصلی نابسامانی‌های اقتصادی در کشور، تصمیمات غلط در مساله ارز است.» در عین حال، از نگاه برخی از فعالان اقتصادی، سیاست‌های نادرست ارزی دولت، به ایجاد التهاب در این بازار کمک کرده است. به همین دلیل اتاق تهران در حال تنظیم نامه‌ای به حسن روحانی با تحلیل تحولات دو سه ماه گذشته و بیان مشکلات اقتصادی کشور است.

در این نشست، رئیس اتاق تهران با رصد آماری متغیرهای کلان اقتصادی در ابتدا به نرخ تورم اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران و بانک مرکزی اشاره کرد و گفت: نرخ تورم اعلام شده از سوی مرکز آمار ایران و بانک مرکزی به ترتیب ۸/۲ و ۹/۹ درصد است و هنوز تک رقمی است؛ بر این اساس امیدواریم که سال آینده هم نرخ تورم تک رقمی باقی بماند. مسعود خوانساری با اشاره به رشد اقتصادی ۵/۴ درصدی در نیمه نخست امسال، اظهار کرد: پیش بینی صندوق بین‌المللی پول این است که رشد اقتصادی ایران در سال ۹۶ معادل ۵/۳ درصد باشد؛ در این میان باید منتظر بمانیم که رشد اقتصادی چقدر اعلام می‌شود؛ پیش‌بینی صندوق برای سال آینده نیز ۷/۳ درصد است. آمارهای بانک مرکزی نشان می‌دهد رشد اقتصادی کشور طی نیمه نخست سال ۹۶ برابر با ۵/۴ درصد بوده که بالاترین رشد مربوط به بخش نفت است. دو گروه «بازرگانی، رستوران و هتلداری» و «حمل و نقل، انبارداری و ارتباطات» نیز از رشد بالایی طی نیمه نخست امسال برخوردار بودند. بر این اساس به نظر می‌رسد با توجه به اهمیت فعالیت‌های مذکور در اشتغال‌زایی و ایجاد تحرک در سایر صنایع وابسته، لزوم توجه بیشتر به این فعالیت‌ها به ویژه در شهرهای بزرگ کشور برای تحقق پتانسیل بالای رشد اقتصادی ضرورت دارد. خوانساری در مورد رشد تشکیل سرمایه ثابت ناخالص در کشور نیز این طور توضیح داد: تشکیل سرمایه از سال ۹۰ در کشور منفی بوده و تا نیمه نخست امسال این روند ادامه داشته که اکنون با کمی بهبود

به صفر رسیده است. این مسیر نشان دهنده رشد است، اگرچه رشد سرمایه‌گذاری در کشور اصلا مطلوب نیست. ارزیابی‌های اتاق بازرگانی نشان می‌دهد که رفع موانع برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی، به‌روزرسانی خطوط تولید و توسعه تولیدات جدید با تاکید بر بهره‌برداری از تکنولوژی‌های جدید به خصوص از مسیر جذب سرمایه‌گذاری خارجی، از اقداماتی است که می‌تواند روند رشد سرمایه‌گذاری در کشور را بهبود دهد.

خوانساری همچنین در مورد مثبت شدن ارزش افزوده بخش ساختمان از فصل دوم ۹۶ نیز گفت: در زمینه صنعت ساخت و ساز هم چندین سال شاهد رشد اقتصادی منفی بودیم، اما در فصل دوم امسال ارزش افزوده بخش ساختمان هم مثبت شد. رئیس اتاق تهران به نقدینگی به‌عنوان یک شاخص اقتصادی دیگر اشاره کرد و گفت: نقدینگی در آذر ۱۴۴۵ هزار میلیارد تومان بوده است که در مقایسه با سال گذشته ۲۲ درصد رشد داشته، البته آهنگ این رشد نسبت به مدت مشابه سال گذشته منفی بوده است که به معنای کم شدن از سرعت افزایش نقدینگی است، اما به هر حال مشکل این است که نقدینگی همچنان در حال افزایش است. در حال حاضر بدهی بخش دولتی به بانک مرکزی، به‌عنوان یکی از عوامل اثرگذار بر رشد پایه پولی و به تبع آن تورم، در آذر امسال به بیش از ۶۳ هزار میلیارد تومان رسیده و بدهی بانک‌ها به بانک مرکزی معادل ۱۱۳ هزار میلیارد تومان است که باز آهنگ رشد آن نسبت به سال گذشته کمتر بوده است. خوانساری در مورد عملکرد ۹ ماهه بودجه نیز گفت: در پرداخت‌های عمرانی با ۹۱ درصد نسبت به سال قبل با رشد روبه‌رو بوده‌ایم، اما متأسفانه هزینه‌های جاری دولت هم رشد پیدا کرده که از نکات منفی بودجه است؛ چرا که قرار بود دولت کوچک شود اما شاهد رشد هزینه‌های جاری دولت هستیم. به گفته وی، شاخص تولید کارگاه‌های بزرگ صنعتی در نیمه نخست سال ۹۶/۴ درصد رشد داشته است، البته تعدادی از صنایع رشدشان مثبت بوده، ولی ۱۱ بخش صنعتی هنوز در رکود هستند و رشدشان منفی است. ارزیابی‌ها نشان می‌دهد که دو فصل متوالی یا بیشتر است ادامه مطلب در صفحه بعد

که فعالیت‌های صنعت منسوجات، پوشاک، تولید چرم و مصنوعات چرمی، صنعت دارو، صنایع تولید ماشین‌آلات و تجهیزات، صنایع تولید سایر وسایل نقلیه غیر موتوری و صنعت تعمیر و نصب ماشین‌آلات و تجهیزات با کاهش تولید یا رکود مواجه هستند. رئیس اتاق تهران با اشاره به روند تجارت ایران با اروپا نیز گفت: تجارت کالا با اروپا از رشد ۵۲ درصدی برخوردار بوده و به ۲۱ میلیارد یورو ارتقا پیدا کرده است. ارزیابی‌های اتاق بازرگانی حاکی از این است که بهبود ۲ میلیارد یورویی تراز کالایی ایران با اروپا از توفیقات مهمی بود که طی سال گذشته میلادی حاصل شد. با توجه به حضور بیشتر کشورهایی مانند ترکیه و عربستان در بازار اروپا و چندبرابر بودن حجم تجارت آنها با اتحادیه اروپا، امید این است که طی سال آینده، ضمن توسعه هرچه بیشتر فعالیت‌های دیپلماسی کشور، شاهد دو برابر شدن حجم تجارت کالایی ایران با اروپا با تاکید بیشتر بر رشد صادرات غیرنفتی باشیم. خوانساری در ادامه در مورد برآورد صندوق بین‌المللی پول درباره تراز حساب جاری ایران نیز گفت: صندوق بین‌المللی پول تراز حساب جاری در کشور برای سال ۲۰۱۷ را معادل ۲۱/۶ میلیارد دلار برآورد کرده که در مقایسه با رقم ۱۶/۴ میلیارد دلار سال ۲۰۱۶، بیش از ۵ میلیارد دلار بهبود داشته است. همچنین پیش بینی شده که این رقم در سال ۲۰۱۸ به ۲۳/۴ میلیارد دلار برسد که اتفاق مثبتی است. قابل توجه است در سال ۲۰۱۷، ایران در فهرست ۱۸۸ کشور جهان، رتبه پانزدهم را به لحاظ دارا بودن حساب جاری مثبت، به خود اختصاص داده است. بر اساس گزارش اتاق تهران، صندوق بین‌المللی پول رشد حجم واردات کالایی برای سال ۲۰۱۸ ایران را ۲/۷ درصد و رشد حجم صادرات کالایی را ۵/۵ درصد پیش بینی کرده که در مقایسه با پتانسیل و نیاز ایران برای رشد تجارت، ارقام پایینی است و لزوم توجه بیشتر برای رفع کاستی‌ها در بخش تجارت و افزایش آن به ویژه در حوزه صادرات کالایی را می‌طلبد. رئیس اتاق تهران در ادامه با بیان اینکه نرخ بیکاری کماکان بالا است، گفت: اگرچه شاهد ایجاد اشتغال در کشور بوده‌ایم، اما بیکاری کماکان یک چالش جدی در کشور و نرخ بیکاری حدود ۱۲ درصد است. مطابق آمار فصل پاییز مرکز آمار ایران، در مقایسه با پاییز ۹۵ حدود

۹۵۷ هزار نفر بر تعداد شاغلان کشور افزوده شده که موفقیت بزرگی است. با وجود رشد تعداد شاغلان کشور به دلیل افزایش تقریبی یک میلیون نفری جمعیت فعال و ورود آنها به بازار کار، همچنان حدود ۳/۱ میلیون نفر بیکار در کشور وجود دارد که ۵۴ درصد از آنان را جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله تشکیل می‌دهند. نرخ بیکاری کشور برای فصل پاییز حدود ۱۲ درصد گزارش شده که این نرخ برای زنان کشور ۱۹/۱ درصد و برای مردان ۱۰/۱ درصد و برای جوانان ۱۵ تا ۲۹ ساله ۲۵ درصد است. به اعتقاد فعالان اقتصادی، لزوم اعمال سیاست‌هایی برای جذب بیشتر جوانان به بازار کار و رفع محدودیت‌ها برای حضور بیشتر زنان در فعالیت‌های اقتصادی، از اقداماتی است که توجه ویژه‌ای را در بخش سیاست‌های اشتغال کشور می‌طلبد. خوانساری کل بودجه سال ۹۷ که در مجلس تصویب شده است را ۱۲۱۲ هزار میلیارد تومان اعلام کرد و گفت: بودجه عمومی دولت ۳۸۶ هزار میلیارد تومان است و از نکات مثبت آن این است که ۱۱۰ هزار میلیارد تومان برای بدهی دولت منظور شده است که ۵۰ هزار میلیارد تومان آن مربوط به بدهی دولت به بخش خصوصی است. جمع‌بندی سخنرانی رئیس اتاق تهران به اینجا ختم شد که بیکاری و عدم رونق تولید در برخی رشته‌های صنعتی هنوز مهم‌ترین چالش‌های اقتصادی در کشور است که آحاد مردم با آن دست و پنجه نرم می‌کنند. دلیل این دو عارضه «کاهش رشد سرمایه‌گذاری»، «دسترسی دشوار و گران به تسهیلات» و «کاهش رقابت‌پذیری کالاهای داخلی در مقابل کالاهای خارجی» است. ریشه این سه عامل نیز به دلیل سه معضل اصلی اقتصاد کشور است که شامل «سیاست‌گذاری ارزی ناصحیح دولت»، «نابسامانی نظام بانکی و سیاست‌های پولی» و «کسری بودجه و بدهی‌های فزاینده دولت به آحاد بخش‌های اقتصاد» است. درس‌های چین برای ایران

بخش دوم نشست هیات نمایندگان اتاق بازرگانی تهران به بررسی مدل چینی توسعه و درس‌های آن برای ایران اختصاص داشت. محسن شریعتی‌نیا، عضو هیات علمی دانشگاه شهید بهشتی، نتایج طرح پژوهشی خود در مورد آموزه‌های مدل توسعه چین را ارائه کرد. وی با بیان اینکه چین توانست در مدت کوتاهی به رشد

قابل توجهی دست پیدا کند، افزود: تجارت خارجی این کشور، در سال ۱۹۷۸ حدود ۲۰ میلیارد دلار برآورد شده بود که این رقم اکنون به ۳ تریلیون دلار رسیده و این کشور در حال حاضر، شریک تجاری ۱۲۰ کشور جهان است. وی با طرح این پرسش که اقتصاد سیاسی چین چگونه متحول شد و ایران چه درس‌هایی می‌تواند از مدل توسعه چینی بیاموزد، گفت: اصلاح قرارداد اجتماعی، تقدم تدریجی‌گرایی بر شوک درمانی، اصلاح سیاست خارجی، اولویت آزادسازی بر خصوصی‌سازی، حرکت از خودکفایی به متن زنجیره جهانی ارزش و همچنین اصلاح و خصوصی‌سازی شرکت‌های دولتی، الحاق به سازمان تجارت جهانی و سهام کردن بخش خصوصی در قدرت از جمله اقدامات این کشور بود. شریعتی‌نیا همچنین گفت: بخش مهمی از موفقیت چینی‌ها در مسیر توسعه، مرهون بازاندیشی در رابطه با جهان است. بدون تعامل معقول با دنیا، توسعه محقق نخواهد شد و در حال حاضر، گفتمان غالب کشور باید مشخص کند که قرار است کشور در کجای زنجیره ارزش جهانی باشد.

گزارش عملکرد یکساله و برنامه آینده

دبیرکل اتاق تهران نیز در این نشست گزارشی از عملکرد اتاق تهران در سال جاری و برنامه‌های مدون این اتاق برای سال آینده ارائه کرد. بهمن عشقی با اشاره به اینکه بخش عمده‌ای از اهداف تبیین شده اتاق تهران در سال ۹۶ محقق شده است، افزود: اتاق تهران برای سال جاری برنامه ۹ گانه‌ای را تدوین کرد و بر مبنای آن پیش رفت. به گفته وی، از جمله مفاد این برنامه تعامل اتاق تهران با حاکمیت، تعامل با سازمان‌ها، ارتقای بهره‌برداری بهینه از امکانات اتاق تهران، توانمندسازی بخش خصوصی و نیز ساماندهی به شفافیت‌ها بود که سیاست‌گذاری‌های اتاق تهران بر این مبنا تدوین شد. دبیر کل اتاق تهران در مورد برنامه اتاق در سال ۹۷ گفت: ماموریت اتاق در سال آینده نیز تلاش و پیگیری برای مطالبه خواسته‌های مشروع بخش خصوصی از حاکمیت خواهد بود؛ تقویت کمیته و کیفیت ارائه خدمات متنوع حرفه‌ای به اعضا با هدف توسعه پایدار اقتصادی و بالندگی فعالان کسب و کار و ارتقای استانداردهای زندگی در منطقه دنبال خواهد شد.

یادداشت

شکاف در تئوری و عمل

دنیای اقتصاد /

۹۶/۱۲/۱۲

دکتر موسی غنی نژاد / اقتصاددان

اخیرا در عرصه بحث و تبادل نظر در خصوص مسائل اقتصادی، برخی ادعا می‌کنند سیاست‌های دولت با رویکرد لیبرالی مسبب شرایط امروز اقتصاد ایران است و اعتراض‌های اجتماعی نیز ریشه در این سیاست‌ها دارد. اما تمام کسانی که چنین ادعایی دارند یک مورد سیاست‌گذاری هم برای صحت ادعای خود نمی‌توانند ذکر کنند. برای روشن شدن این موضوع که آیا واقعا دولت سیاست‌های لیبرالی را به اجرا گذاشته است یا نه، بهتر است مصداقی بحث کرد. می‌توان جزء به جزء این سیاست‌ها را بررسی و مشخص کرد که آنها در عمل با چه رویکردی اجرا شده‌اند و چه مضمونی داشته‌اند.

از ابتدای استقرار دولت یازدهم، به رغم وعده‌های داده شده، دولت در جهت اقتصاد آزاد و رقابتی پیش نرفت. دکتر روحانی در مبارزات انتخاباتی سال ۱۳۹۲ انتقاد از سیاست‌های پوپولیستی دولت دهم و سیطره دولت بر اقتصاد را در پیش گرفت و وعده داد دولت وی برای شکوفایی اقتصادی، بازار آزاد و رقابتی را مورد تشویق قرار خواهد داد و از سیطره دولت بر اقتصاد خواهد کاست.

اما زمانی که دولت یازدهم مستقر شد به این وعده‌ها عمل نکرد. البته در اینجا موضوع سیاست خارجی و برجام مورد نظر ما نیست و منظور سیاست‌های اقتصادی داخلی است. به نتیجه رساندن برجام سیاست درستی بود و آثار بسیار مثبتی داشت و کاملا مورد تایید همه اقتصاددانان طرفدار بازار آزاد است. اما در بحث اقتصاد داخلی انتظار این بود که کل سیاست‌های پوپولیستی متحول شود. در خصوص یارانه نقدی باید تصمیمی متفاوت گرفته می‌شد، اما نهایتا تصمیم گرفتند ابتدا ثروتمندان را در وزارت کار شناسایی کنند و سپس به حذف آنان از فهرست یارانه بگیران بپردازند. تاکنون بیش از ۴/۵ سال از آن زمان گذشته و شناسایی ثروتمندان ظاهرا هنوز پایان نیافته است.

موضوع اقتصاددانان طرفدار بازار رقابتی اما متفاوت بود، آنها خواهان این بودند که یارانه‌ها کلا قطع شود و نیازمندان واقعی از طرق دیگری مورد حمایت قرار گیرند. از سوی دیگر، مطابق اصول اقتصاد آزاد باید از بوروکراسی دست و پاگیر (مجوزهای زائد) و سلطه دولت در کل بازارها کاسته می‌شد. آنچه در خصوص حذف مجوزها صورت گرفت در نهایت ایجاد دفتری در معاونت اقتصادی وزارت اقتصاد

بود که مسوولیت شناسایی و حذف مجوزهای دست و پاگیر و غیرضروری را به عهده گرفت. اما این شناسایی هم ظاهرا پس از گذشت بیش از چهار سال تا کنون تمام نشده و هنوز ادامه دارد. یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های اقتصاد بازار آزاد امتناع دولت از قیمت‌گذاری یا به اصطلاح سرکوب قیمت‌های بازار است. اما در حال حاضر می‌بینیم دولت در همه بازارها قیمت‌گذاری می‌کند: بازار کالا، بازار ارز، بازار کار و بازار پول.

حال پرسش این است که کدام‌یک از این سیاست‌ها، سیاست‌های لیبرالی است؟ تمامی این سیاست‌ها نشان از سیطره تفکر اقتصاد دولتی دارد و برای اقتصاد کشور زیانبار و مہلک است. اینکه ما رونق اقتصادی قابل توجهی نداشتیم در نتیجه سرکوب شدید قیمت‌ها و مقررات دست و پا گیر بوده است؛ یعنی سیاست آزادسازی که دولت یازدهم و دولت دوازدهم درباره آن وعده داده بودند، هیچ کدام درصد اجرای آن برنیاوردند و بلکه در جهت عکس آن حرکت کردند.

این موارد مصداق‌هایی بود از عدم پیروی سیاست‌های دولت از دیدگاه اقتصاد آزاد. مخالفان دولت و آنانی که معتقدند سیاست‌های دولت لیبرالی است بهتر است به جای کلی بافی مصداقی از سیاست‌های اجرایی دولت که گویا ماهیت لیبرالی داشته ذکر کنند.

تیم اقتصادی دولت یازدهم از ابتدا یکدست نبود و آنانی که وزارتخانه‌های کلیدی اقتصادی را در دست گرفتند، واقعا معتقد به اقتصاد آزاد نبودند و چنین سیاست‌هایی را اجرا نکردند. سخنان و وعده‌های آقای روحانی نیز بیشتر متأثر از تفکرات مشاور ارشد اقتصادی ایشان بود اما در مقام عمل رفتار وزرای ایشان کاملا مخالف مضمون این سخنان بوده است. منتقدانی که از لیبرالی بودن سیاست‌های دولت انتقاد می‌کنند سخنان رئیس‌جمهور را ملاک قرار می‌دهند که از مقام حرف به عمل در نیامده است. آنچه وزرا و مدیران دستگاه‌های دولتی در عمل اجرا می‌کنند کاملا متفاوت از وعده‌های انتخاباتی آقای روحانی مبنی بر آزادسازی اقتصاد ملی از سیطره دولت بی تفنگ و با تفنگ است. سرکوب بازارها، سیاست‌های تعرفه‌ای، قیمت‌گذاری و تداوم بخشیدن به سلطه بنگاه‌های بزرگ دولتی و شبه دولتی (خصولتی‌ها)، جملگی برخلاف موازین اقتصاد بازار آزاد بوده است.

مقاله مدیریتی

آپارها کردن شغل تصمیم صحیحی برای شماست؟

روزنامه دنیای اقتصاد

۹۶/۱۲/۱۲

مترجم: امیر علی رمدانی

منبع: hbr : اکثر مدیران و کارمندان در تمام سازمان‌های دنیا به این دیدگاه رسیده‌اند که حقوق ماهانه و سایر پاداش‌های قراردادی، تنها چیزی است که کارمندان انتظار دریافت آن از شغل خود را دارند و امید داشتن به مزایای غیر ملموس تر مانند اعتماد، احترام، استقلال و تاثیر مثبت بر دیگران بیهوده است. این دیدگاه ضعیف نسبت به شغل، بر نگرش‌ها و رفتارها در محیط کار تاثیر می‌گذارد و بستر فرسودگی شغلی کارمندان را فراهم می‌کند. هنگامی که با حجم بالای کار مواجه می‌شوید، اگر این حجم و فشار کاری بیش از ظرفیت شما باشد و نتوانید به آنها رسیدگی کنید، در آن زمان، خطر فرسودگی شغلی شما را بیش از پیش تهدید می‌کند.

فرسودگی سه جزء دارد: خستگی (انرژی از دست رفته)، بدبینی (شور و اشتیاق از دست رفته) و عدم کارایی (اعتماد به نفس و توانایی از دست رفته برای کار کردن)، اما الزاماً نباید دچار هر سه مورد شوید تا از عواقب آن رنج ببرید. با اینکه جلوگیری از فرسودگی شغلی در درجه اول مربوط به خود کارمندان است اما تحقیقات نشان داده است که عوامل شغلی و سازمانی خارج از کنترل نیز بر او تاثیر گذارند.

در شرایطی مانند: حجم کار بسیار بالا، مشکلات اداری، حمایت اجتماعی کم، منابع سازمانی ضعیف، مدیران پریشان و رفتارهای منفی، احتمال فرسودگی شغلی افزایش می‌یابد. سازمان‌هایی که فرسودگی شغلی زیادی دارند مانند عامل شیوع بیماری‌های عفونی هستند و اکثر پرسنل آنها چه در روابط داخلی محیط کار و چه در روابط بیرونی، اثرات زیان‌آور و علائم فرسودگی را به همراه دارند و به یکدیگر منتقل می‌کنند. بنابراین ممکن است زمانی فرا برسد که رها کردن شغل یا سازمان، بهترین راه‌حل ممکن برای رفع فرسودگی شغلی باشد.

من چند سال پیش در سازمانی مشغول به فعالیت بودم که عوامل فرسودگی کارکنان در آن بسیار زیاد بود و با این موضوع مواجه شدم. من استراتژی‌های متعددی را برای افزایش مشارکت خود امتحان کردم و به دنبال روش‌هایی برای معرفی ارزش‌های خود بودم که از نقاط قوت من بهتر بهره‌برداری شود.

با کارفرمای خود توافق کردم که با کمی تغییرات در وظایفم، زمان بیشتری را برای فعالیت‌هایی که به عقیده‌ام مهم‌تر بود صرف کنم و برای وظایفی که مایل به انجام آن نبودم زمان کمتری صرف کنم و به این صورت کمتر در معرض فعالیت‌ها، افراد و شرایطی قرار گرفتم که انرژی مرا تخلیه می‌کردند. از طرفی وظایف محوله مهم، به زمان و تلاش بیشتری برای انجام دادن نیاز داشتند.

به همین دلیل به‌طور مداوم کار می‌کردم. با این حال به مرور زمان، تسلط من برای انجام وظایفم به‌طور قابل توجهی کم شد. دریافتم که ورزش برای کنترل استرس من کافی نیست و مصرف داروهای آرام بخش نیز لازم است. من همیشه موفقیت‌گرا بودم و احساس از بین رفتن ظرفیت خلاق و سازنده‌ام، برایم وحشتناک بود. آشفتگی در فعالیت‌هایم را همکارانم می‌دیدند. اگر شما احساس فرسودگی شغلی می‌کنید، چه موقع باید شغل خود را رها کنید؟ پاسخ به پرسش‌های زیر می‌تواند به شما کمک کند. آیا شغل یا کارفرمایان این امکان را می‌دهد که با بالاترین پتانسیل خود فعالیت کنید؟

یک شغل پایدار نقاط قوت شما را بهبود بخشیده و به شما کمک می‌کند تا با بالاترین توانایی و خلاقیت خود کار کنید. از جمله موارد تضعیف کننده روحیه: حجم کار زیاد، اهداف متضاد، انتظارات نامشخص، منابع ناکافی و عدم حمایت مدیریتی است. این موانع عملکرد پرسنل را کاهش می‌دهد. زمانی که در معرض فرسودگی هستید، عملکرد ضعیف‌تری ارائه می‌دهید. هرچقدر فرسودگی شغلی‌ام جدی‌تر می‌شد، انگیزه‌ام کاهش می‌یافت و من گزارش کار کمتری برای ارائه به کارفرما داشتم. در واقع هم سازمان به من آسیب می‌رساند و هم من به سازمان آسیب می‌زدم. شغل یا کارفرمای شما چقدر با ارزش‌ها و منافع شما هماهنگ است؟

هنگامی که شما تناسب بین ارزش‌ها و منافع خود و ارزش‌ها و نیازهای سازمان را درک کنید، احتمال بیشتری وجود دارد که مفهوم و هدف کار خود را دریابید و اگر این تناسب وجود نداشته باشد شما پشتیبانی لازم از سوی سازمان برای عملکرد خوب خود را دریافت نخواهید کرد و در نهایت موفقیت شغلی شما به خطر می‌افتد. ارزش‌های کارفرما با رفتارهای مدیریت و شیوه‌های تصمیم‌گیری نمایان می‌شوند. این رفتارها با ارزش‌های من در تضاد بود. این درحالی بود که راه‌های بسیار راحت‌تری وجود داشت که می‌توانستم با انجام آن ایجاد ارزش کنم از جمله کمک به دیگران و لذت بردن از لحظات کاری‌ام، اما آینده ناامیدکننده‌ای در ذهنم نقش می‌بست. ادامه مطلب در صفحه بعد

آپارها کردن شغل تصمیم صحیحی برای شماست؟

به این نتیجه رسیدیم که به جای باغبانی در بیابان، بهتر است به دنبال خاک حاصلخیز در جاهای دیگر باشیم تا میوه‌هایی که خود می‌خواستیم را پرورش دهیم. آینده شما در شغل یا سازمانتان چطور به نظر می‌رسد؟

چشم‌انداز بلندمدت خود را بازنگری کنید و ببینید چشم‌انداز شما حالتی کوتاه‌مدت دارد یا یک شیب رو به پایین بلندمدت است. آیا شما خودتان را جزو اعضای ارشد سازمان می‌بینید؟ آیا آنها چشم‌انداز امیدوار کننده‌ای از آینده به شما می‌دهند؟ برای من احتمال داشت که برخی از همکاران مرا از ترس و بیم پر کنند. اما می‌دانستم که نمی‌خواهم این‌طور تسلیم شوم. فرصت‌های کمی برای پیشرفت خود در زمینه‌های جدید و توسعه مهارت‌ها می‌دیدم و آینده من در سازمان یک رکود بود. فرسودگی شغلی چه هزینه‌ای برای شما دارد؟

فرسودگی شغلی می‌تواند عواقبی جدی در سلامت، عملکرد، چشم‌انداز شغلی، رفاه روانی و روابط شما داشته باشد. من، احساسات منفی را به خانه می‌بردم که به روابط خانوادگی و آرامش ذهنی‌ام آسیب می‌زد. نشستن در دفتر یک مشاور و شنیدن این جمله از همسر (که همیشه حامی‌ام بود) که می‌گفت: «من دیگر با تو احساس آرامش نمی‌کنم.» سنگینی فرسودگی شغلی روی من و خانواده‌ام را آشکار کرد. اگر در مورد تأثیری که فرسودگی ممکن است بر شما داشته باشد مطمئن نیستید، سعی کنید از همسر، اعضای خانواده و دوستان نزدیک خود سوال کنید.

بعد از در نظر گرفتن این سوالات، اگر به این نتیجه دست یافتید که رها کردن شغل یا سازمان، تصمیم صحیحی برای شماست، مرحله سخت را طی کرده‌اید. شما ممکن است نتوانید همین امروز کارتان را رها کنید. اما شاید امروز روزی باشد که اصل این تصمیم را پایه‌ریزی می‌کنید: رزومه خود را به‌روز کنید، ارتباطات شبکه‌ای خود را گسترش دهید، این جمله که یک شغل جدید می‌خواهید را دائم به زبان آورید، برای یک دوره آموزشی ثبت نام کنید. سفرهای موفقیت‌آمیز با چنین اقداماتی آغاز می‌شود.

به بهانه ی روز زن

عکس هفته

مخاطبان محترم خبرنامه خواهشمند است ما را از نظرات، پیشنهادات و انتقادات خود مطلع فرمایید.

با تشکر و سپاس از همراهی شما

■ تهیه و تنظیم:
فرانک امیدی

■ تلفن:
۸۸۶۵۲۵۳۹
۸۸۶۵۲۷۹۸

■ فکس:
۸۸۶۵۳۰۴۲

■ آدرس:
تهران، خیابان گاندی جنوبی، خیابان ۱۹، پلاک ۲۳، واحد ۴

■ وب سایت:
www.iropex.com

■ ایمیل:
info@iropex.ir
omidi@iropex.ir